

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik
Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Ured-
ništvo: Celje, Titov trg 1 — Pošt. pred. 123 —
Telef.: uredništvo 24-25, uprava 25-25 — Tek.
rač. 620-T-250 pri NB FLRJ v Celju — Letna
naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125
dinarjev — Izhaja vsak petek — Poštarna
plačnina v gotovini — Rokopisov ne vračamo

Tudi z borbo proti prekomernim dobičkom bomo prispevali k izboljšanju življenjskega standarda

Zadnje čase so med ljudmi vedno bolj pogosti pogovori o našem standardu in pretiranih cenah. Ob tej priložnosti se največkrat slišijo očitki, ki lete predvsem na naša trgovska podjetja, češ, da so le-ta kriva pretiranih cen. Vendar so očitki večkrat krivični, saj je znano, da na cene vplivajo objektivni pa tudi subjektivni činitelji.

Namen tega članka ni, da bi o tem na dolgo in široko razpravljali, saj to zahteva širokih analiz in razpravljanj, o čemer je ravno te dni dovolj govora na sestankih Socialistične zveze. Na tem mestu naj navedemo le nekaj primerov iz celjskih proizvodnih podjetij, ki kažejo, da so tudi v naših podjetjih subjektivni vzroki, ki vplivajo na pretirano dvigovanje cen brez opravičljivih razlogov.

Gre namreč za to, da so nekatera celjska proizvodna podjetja že v sedmih mesecih več ali manj prekoračila planirane dobičke za letošnje leto. Prekomerni dobički se sicer dajo ustvariti z boljšo in kvalitetnejšo proizvodnjo, z

večjo storilnostjo ali z razširitvijo proizvodnje in ne le s povišano ceno, bo morda nekdo dejal. Res je tako, tudi mi se s tem strinjamo in nihče v tem primeru ne bi imel kaj oporekati.

Toda po podatkih in analizah Okrajne finančne inšpekcije in Narodne banke je stvar v nekaterih celjskih tovarnah povsem drugačna. Stvar je namreč v tem, da so nekatere tovarne močno dvignile stopnjo dobička, kar pa pomeni, da nadplanski dobički niso rezultat večje storilnosti in boljše kvalitete, temveč le višjih cen.

Najbolj tipičen primer takega pretiranega dviga cen je v tovarni Apnenik »Pečovnik«, kjer so od 4.514.000 din planiranega letnega dobička že v 7 mesecih dosegli 9.516.000 din dobička. Da ta dobiček v podjetju ni nastal zaradi izboljšanja proizvodnje in večje storilnosti, temveč zaradi višjih cen, nam potrjuje dejstvo, da so v tej tovarni dvignili profitno stopnjo v sedmih mesecih od 6,17 na 20,80. Stopnjo

dobička so dvignila tudi podjetja Aero od 26,41 na 33,51, Tovarna organskih barvil od 16,27 na 20,14, Etol od 26,19 na 28,04, Rudnik Pečovnik od 25,17 na 30,34 in še nekatera druga podjetja v Celju.

Tudi v celjski okolici so nekatera proizvodna podjetja dvignila stopnjo dobička, vendar ne v taki meri kot podjetja v mestu. Rudnik Laško n. pr. je dvignil profitno stopnjo od 9,30 na 9,93, medtem ko je Rudnik Zabukovca, kljub težkim pogojem dela, stopnjo dobička celo znižal od 9,07 na 7,14. Takih podjetij je v okraju še nekaj. Ta podjetja so ravnala pravilno, kar kaže, da so vodstva podjetij in delavski sveti pravilno razumeli težnjo po stabilizaciji tržišča in izboljšanju življenjskega standarda.

V podjetjih, kjer so prevladali ozki profitorski apetiti in težnja za čim večjim dobičkom na račun skupnosti, bodo morali delavci preko delavskih svetov in sindikalnih podružnic dvigniti svoj glas zoper škodljiv lov za dobički.

Le če se bomo vsi in povsod dosledno zavzemali za odklanjanje raznih negativnih pojavov v gospodarskem poslovanju, ki ima v navedenih primerih skopuški odnos do delovnega človeka, bomo s skupnim prizadevanjem in naporom postopoma stopili na pot, ki vodi k izboljšanju življenjskega standarda delovnih ljudi.

Živinorejska razstava in otvoritev zadružnega doma v Šmartnem ob Dreti

Preteklo nedeljo smo imeli zadružniki v Šmartnem ob Dreti kar dva pomembna jubileja v naši zadružni organizaciji. Dopoldan smo odprli prvo živinorejsko razstavo po osvoboditvi, popoldan pa nov zadružni dom. Na razstavo smo pripeljali najlepšo govejo živino, kar smo je premogli. Toda ko nam je član ocenjevalne komisije tov. inž. Gorican opisal vsako posamezno žival in podal svoje strokovno mnenje, smo uvideli, da smo zagrešili napako pri križanju z različnimi pasmami. Zato smo sklenili, da bomo v bodoče bolj previdni pri vzreji mlade živine in da bomo redili enotno pasmo. Kljub temu

pa so rejci lepih goved prejeli lepe denarne nagrade.

Popoldne istega dne smo odprli tudi nov zadružni dom. Pri otvoritvi je član OZZ Celje govoril domačinom o gospodarskem, kulturnem in političnem pomenu našega zadružnega doma, predsednik zadruge pa je poročal o pripravah in gradnji ter se zahvalil vsem zaslužnim članom za požrtvovalno delo. Sledila je še vrsta govorov, ki so zelo vzpodbujajoče vplivali na zadružnike. Najzaslužnejši delavci so prejeli denarne nagrade, mnogim zaslužnim članom je bila izrečena posebna pohvala in so prejeli tudi manjša darila.

Ta darila, odnosno pohvale pa so pri mnogih zadružnikih izzvala negodovanje, ker je pri seznamu »najzaslužnejših« izostalo mnogo imen članov, ki so že leta 1953 v organizacijskem pogledu in s svojimi pridnimi rokami največ doprinesli k temu, da imamo danes tako lep zadružni dom. Takratni poštovni odborniki s predsednikom Tevžem na čelu so z izredno voljo premagovali težave, v zvezi s pripravami in gradnjo zadružnega doma. Smatramo, da je današnji upravni odbor zadruge zagrešil napako, ko je prezrl te prve pobornike za gradnjo zadružnega doma v Šmartnem. Pravilno bi bilo, da bi tudi ti ljudje prejeli javno priznanje.

DOBRO PRIPRAVLJEN SESTANEK ORGANIZACIJE SZDL I. ČETRTEI, TODA SLABO OBISKAN

Pretekli petek je bil množični sestanek organizacije SZDL v I. četrti. Sestanek je bil dobro pripravljen, saj je predsednik organizacije tovariš Ernest Zvar zelo izčrpno prikazal v daljšem govoru vse zunanje in notranje politične dogodke zadnjih mesecev ter pojasnil nešteta pereča vprašanja, ki ljudi najbolj zanimajo.

Tudi razprava je bila dokaj dobra in živa, kljub temu, da je govornik zajel vse probleme, ki so trenutno najbolj pereči. Le žal, da je bil sestanek premalo obiskan, pogrešali smo namreč najbolj tiste ljudi, katerim bi dobro pripravljene sestanke lahko najbolj koristilo.

Ali naj zapremo novo šolo na Polulah?

Tako se godi danes javnim zgradbam, če podjetja, ki so dela prevzela, ne izpolnjujejo svojih obveznosti. Tako je Kovinsko podjetje iz Celja, ki dan za dnem odlaša z montažo centralne kurjave na polulski šoli. Medtem, ko gradbeno podjetje Šavingrad še v deževnem vremenu urejuje šolsko oko-

lico, ležijo na cesti pred šolo deli naprave za centralno kurjavo, ki ovirajo dela na cesti. Mraz pritiska v učilnice, kurilnih naprav pa še ni. Novi šoli preti prekinitev pouka. Ali smo jo zato gradili, da bo ostala mladina brez pouka?

PRVA SEJA SVETA ZA KMETIJSTVO IN ZADRUŽNIŠTVO OKRAJA CELJE

Dvig kmetijske proizvodnje bo največja skrb Sveta za kmetijstvo

Pretekli teden je bila na Okrajnem ljudskem odboru prva seja Sveta za kmetijstvo in zadružništvo. Sejo je vodil predsednik sveta tov. Franc Lubej.

Predsednik Sveta za kmetijstvo
Franc Lubej

Ker je bil to prvi sestanek novoformiranega sveta, je predsednik tov. Lubej najprej obrazložil naloge Sveta za kmetijstvo in zadružništvo, nanizal vse pristojnosti, ki ostanejo pri svetu na sedežu okraja, poleg tega pa tudi

one, ki so po novem prešle v pristojnost reševanja kmetijskih svetov pri občinskih ljudskih odborih.

Tov. Lubej je nato podal strukturo kmetijstva v novem, velikem celjskem okraju. Podatki, ki jih je navajal o površinah obdelovalne zemlje, pašnikov, sadovnjakov, gozdovih, številu gospodarstev, številu državnih posestev, njih obseznosti, številu ekonomij itd., izvirajo iz popisa spomladi letos in po vsej verjetnosti niso več popolnoma točni sprito teritorialnih sprememb, pa tudi zaradi novega stanja obdelovanja na sploh. V glavnem se v novem celjskem okraju bavi s kmetijsko proizvodnjo okoli 79.000 ljudi.

Predsednik sveta je nato v glavnem orisal glavne kmečko gospodarske pogoje za posamezna področja celjskega okraja in njih perspektivni razvoj na osnovi desetletnega plana o razvoju kmetijstva. Tako je člane sveta seznanil z poglobljenimi karakteristikami kmetijske dejavnosti v okraju.

Člani sveta so nato prešli na reševanje konkretnih vprašanj. Kot najvažnejša točka dnevnega reda je prišla na vrsto razprava o vprašanju plemenske službe in določitve višine skločin za plemenske bika.

Najprej so ugotovili, da je v okraju okoli 30.000 plemenskih krav, bikov pa je občutno premalo, saj bi jih moralo biti vsaj 300 na področju okraja. Težave niso toliko v nakupu bikov, vsaj številu manjkajočih, temveč pri vprašanju nabave tistih plemenskih pasem, ki jih v našem okraju nameravamo širiti. Pomanjkanje bikov pri nas vodi do neljubih posledic, da ponekod še vedno vzdržujejo zakotne bika, ki so prvič nesposobni, drugič pa pasemsko nečisti in vse to povzroča namesto čiščenja, še večje mešanje pasem. Poleg bikov, ki jih bodo kupile predvsem KZ in državna posestva, bo treba kupiti večje število pasemskih telic, da bi čimprej v okraju dosegli predvideno razporeditev področij na katerih bi gojili najbolj odgovarjajoče živali.

Da bi vse to lažje in boljše lahko kontrolirali ter usmerjali razvoj vzreje, boljše pasemske živine, so na seji sklenili pri OZZ ustanoviti referat za rodovnike, ki bi ga vzdrževala KZ s svojimi prispevki. Rodovničarji bi vodili rodovnike, bdel nad pravilno razporeditvijo oplojevalne službe, tako da ne bi prišlo do degeneracije živine zaradi krvoskrustva. Velik interes bodo na tem imeli tudi tisti kmetje, ki želijo imeti v hlevu ne samo na videz čisto pasemsko živino, temveč tudi potrjene rodovnike, s katerim bo vrednost njihovih goved vsekakor narasla. S tako rodovniško službo bomo polagoma prišli do takih plemenskih živali, ki bodo v znatni meri povečale dohodke v živinoreji na okraju; dobre mlekarice.

Nadalje so razpravljali tudi o vprašanju pavšalne skločnine. Nekateri so se ogrevali za pavšalizacijo, drugi pa spet izražali pomisleke. Vsi so si bili edini, da je skločina preizkuso zaračunana in da je tudi to eden od vzrokov pomanjkanja bikov, ker se kmetovalcem včasih bolj izplača vzrejati dobro mlekarico kot bika.

Razpravljali so tudi o veterinarski bolnici v Celju. Ta zdaj opravlja zdravniško službo in oplojevalno službo hkrati. To dvoje pa bi kazalo sčasoma vendarle ločiti. Mnenja o tem so deljena, skoraj enako močna na obeh straneh. Dejansko bi se moralo število uslužbencev povečati, hkrati pa bi obe veji sedanje skupne dejavnosti vsaka po svoje izvrševali svoje obhode po terenu. Na seji so sklenili, da naj veterinarska bolnica v Celju pripravi podrobna poročila in predloge za ureditev teh vprašanj. Vsekakor bo treba to ustanovo enkrat osamosvojiti, da bo delala samostojno na lastnem gospodarskem računu, ker vendar ne gre, da bi zdravljenje živali dobilo kolikor koli subvencioniral, če za to zakonite osnove.

Tudi o pašništvu bi se na seji morali pogovoriti, vendar so to vprašanje preložili na eno izmed prihodnjih sej, ker situacija pašnikov še ni popolnoma jasna in pravzaprav svet še nima popolnih podatkov, zlasti iz bivšega šoštanjskega okraja, kjer je pašnikov največ.

Na seji so razpravljali še o nekaterih drugih vprašanjih in rešili vrsto vprašanj, ki so se nakopičila v zadnjem času do te seje.

ŠOŠTANJ JE DOSTOJNO PROSLAVIL SVOJ OBČINSKI PRAZNIK

Prebivalci Šoštanja so v nedeljo, 8. oktobra slovesno praznovali svoj občinski praznik. Ta dan je Občinski ljudski odbor Šoštanj na predlog Zveze borcev NOV leta 1952 z odlokom proglasil za občinski praznik v spomin na prvi partizanski napad na mesto Šoštanj. Napad je 7. oktobra 1941 leta zvečer izvedel prvi Stajerski bataljon, ki se je malo prej formiral iz Revirske, Pohorske in Savinjske čete. Akcija na Šoštanj je bila prva akcija tega bataljona. Napad na mesto se je pričel ob 11. uri zvečer s tem, da so minirali most v Penku, naker so partizani vdrli v mesto. Boj je trajal nad eno uro. Bliskovito je bila žaga gestapovca Haukeja v plamenih. V mestu se je razlegala partizanska pesem. Ok kakšni hrabrosti okupatorja tisto noč ni bilo govora. Policija in ostala horda z vođačimi na čelu, se je poskrila v najtemnejše luknje, trepetajoč

je imelo za posledico, da se je sovraštvo naših ljudi nasproti okupatorju še podesetorilo.

Letošnji praznik so praznovali nadvse slovesno. Mestni odbor SZDL skupno z ostalimi organizacijami je imel svečano sejo, na sam praznik pa so imeli dopoldne v mestu veliko politično zborovanje, ki se ga je udeležilo nad 1000 ljudi. Delovni kolektivi pa so imeli dela prost dan.

Ob tej priložnosti so lepo počastili tudi spomin padlih s tem, da so okrasili spomenike padlih borcev, talcev in žrtev fašističnega terorja, ki jih ni malo, saj je Šoštanj izgubil v NOV nad 300 žrtev, med njimi dva narodna heroja, Dušana Mravljaka-Mroža in Karla Destovnika-Kajuha. Pri je padel kot borec-zdravnik Pohorskega bataljona ob njegovi tragediji na Pohorju, drugi pa kot partizan — pesnik, nedaleč od svojega rojstnega kraja v St. Vidu nad Zavodnjo, v februarški ofenzivi ob prihodu slavne XIV. divizije na Stajersko.

B. F.

Okrajno društvo učiteljev v Celju je prenehalo s svojim delovanjem

NAMESTO NJEGA 11 NOVIH DRUŠTEV V NOVIH OBČINAH

Na občnem zboru Društva učiteljev v Celju, ki je bil v torek, dne 11. septembra v dvorani Narodnega doma, je bil sprejet sklep, da se društvo kot okrajna organizacija razide. Namesto njega bodo ustanovili nova učiteljska društva na sedežih novih občin. Le učitelji iz občin Planina in Vransko se bodo vključili v društvi Sentjur, ozioroma Zalec.

V imenu delovnega predsedstva je vodil zborovanje tov. Maks Pivc iz Zaleca. Občnemu zboru so prisostvovali sekretar Okrajnega komiteja ZKS Celje tov. FRAN SIMONIČ, sekretar Okrajnega odbora SZDL v Celju tov. JAKOB ŽEN, predsednik celjskega občinskega ljudskega odbora tov. ANDREJ SVETEK, načelnik Okrajnega sveta za šolstvo in prosveto tov. SIMONIČ, predsednik celjskega sveta za prosveto in kulturo tov. MARICA FRECE, ravnatelj Šolskega muzeja v Ljubljani tov. OSTANEK, prosvetni inšpektor in drugi.

Dosedanji predsednik društva JANKO POGAČNIK je podal obširno in pregledno poročilo o društvenem delovanju. Celjsko učiteljsko društvo je z vsa doslednostjo sledilo razvoju naše ljudske demokracije. Še pred upravno razdelitvijo v nove okraje in občine je društvo imelo svoje podobore na sedanjih sedežih občin. Tako je bila društvena reorganizacija že v naprej pripravljena.

Društvo je štel 485 članov, ki so se vsi udeleževali na različnih področjih politične in kulturnoprosvetne dejavnosti. Tečajji, hospitacije, predavanja in poučne ekskurzije so izboljšovali lik sodobnega učitelja. Člani so se intenzivno bavili z vprašanjem šolske reforme in družbenega upravljanja v prosveti. Negledna je vrsta njihovih

storitev za politični, kulturni in gospodarski dvig našega ljudstva. Z veseljem je društvo sprejelo otvoritev novih šol v Celju, Jurkloštru in Storah (provizorij) in započelo gradnje v Dobrni in Velenju. Odnosi med organizacijo in ljudsko oblastjo so bili dobri.

Po blagajniškem in nadzornem poročilu se je razvila živahna razprava o raznih problemih. Vov. RUTAR iz Kompol je poročal o tečaju v Ljubljani za pedagoške vodje hospitacijskih šol. Drugi so razpravljali o novih šolskih zgradbah, o šolskih odborih in svetih za prosveto in kulturo, o materialnem stanju šolstva itd.

Okrajni sekretar ZKS tov. FRANC SIMONIČ je izrazil željo, da bi učiteljstvo tudi v bodoče sodelovalo s političnimi in drugimi množičnimi organizacijami ter na njih pojasnjevalo naša politična in gospodarska prizadevanja z vidika celotne Jugoslavije. Le s splošnim izobraževanjem in višjo proizvodnjo bo moč dvigniti življenjski standard našega ljudstva.

Načelnik tov. SIMONIČ je obrazložil strukturo prosvetne oblasti okraja in občin ter pozval učiteljstvo k sodelovanju v svetih in šolskih odborih.

Ob sklepu živahnega in razgibanega zborovanja so udeleženci prisostvovali predstavi Shakespeareovega Othella.

Šoštanjčan so odkrili spominsko ploščo na kraju kjer je padel narodni heroj in pesnik Kajuh.

pred obračunom. Partizanom so se v bran postavili le nekateri hlapčiči Nemcev, takozvana vaška straža. Toda tudi ti so dobili kar so iskali, trije od njih so bili težje ranjeni, eden je kasneje ranam podlegel. Partizani niso imeli žrtev, niti ranjencev. Skupina nekaj borcev se je podala na stanovanje takratnega okupatorskega župana Haukeja z namenom, da mu onemogoči nadaljnjo trpinčenje naših ljudi, vendar se ji to ni posrečilo, ker ročne bombe niso eksplodirale.

Napad na mesto je bil dobro organiziran in še boljše izveden. Pred zavzetjem Šoštanja so bile porezane vse telefonske žice in odstranjene vse ovire tako, da je napad popolnoma uspel in dosegel svoj namen. Nemci se to pot niso znašli. Sele po umiku partizanov 8. oktobra ob 4. uri zjutraj so počasi in previdno ležli na dan. Ker se okupator to noč ni mogel uveljaviti v borbi, se je uveljavil v svoji živinski podivjanoosti drugi dan 8. oktobra 1941, ko je na zverinski način postrelil v Šoštanju 10 nedolžnih žrtev. To zverinsko dejanje pa

Ob 10. obletnici ustanovitve organizacije vojaških vojnih invalidov

Ob 10. obletnici osvoboditve, obhaja 10. obletnico tudi Zveza vojaških vojnih invalidov Jugoslavije, za katero je bil položen prvi temelj meseca oktobra 1945 na ustanovnem Kongresu v Beogradu.

Kratka je doba 10 let, vendar dovolj dolga za vsako družbeno organizacijo, da si napravi obračun o svojem delu in pregleda rezultate tega dela. Zveza vojaških vojnih invalidov ni organizacija starih vojaških veteranov marveč družbena organizacija, z nalogami, ki jih imajo ostale družbene organizacije z dodatno skrbjo za zdravstveno in socialno dobrobit svojega članstva. Članstvo v Zvezi vojaških vojnih invalidov je prostovoljno, člani zveze pa lahko postanejo vsi osebni vojaški vojni invalidi, vojne vdove, starši in otroci, ter mirmodobski vojaški invalidi, — na kratko vsi, ki imajo zaščito po Zakonu o vojaških vojnih invalidih.

Po osvoboditvi leta 1945 je morala ljudska oblast priznati zaščito osebnim invalidom ter družinskim članom padlih borcev iz narodnoosvobodilne borbe, invalidske upravičence iz prejšnjih vojn pa je bilo treba prevesti po novih invalidskih predpisih. Ker je bilo tedaj nad 350.000, je bilo to ogromno delo. Pri tem delu pa je uspešno sodelovala tudi invalidska organizacija, tako da je bilo delo opravljeno v razmeroma kratki dobi. Od tedaj dalje pa sodeluje organizacija pri zdravstveni zaščiti članstva, predvsem pa skrbi v sodelovanju z Zvezo borcev za otroke padlih borcev.

Pri zgraditvi naše porušene domovine je invalidska organizacija sodelovala s svojimi delovnimi brigadami. Delovne brigade vojaških invalidov so delale na gradnji železniških prog, na avtostradi, v novem Beogradu itd. V marsikateri delovni brigadi so bili vključeni tudi težji vojaški invalidi in več brigad je prejelo naslov udarne brigade.

Z letom 1947 je pričela Invalidska organizacija ustanovljati svoja gospodarska podjetja, od katerih so se razvila nekatera v manjše tovarne. Vsa ta gospodarska podjetja so bila pod nadzorom republiških glavnih odborov ali okrajnih odborov Zveze vojaških vojnih invalidov.

Ko so prešla vsa podjetja v družbeno upravljanje, so bila prevzeta v družbeno upravljanje tudi vsa invalidska gospodarska podjetja.

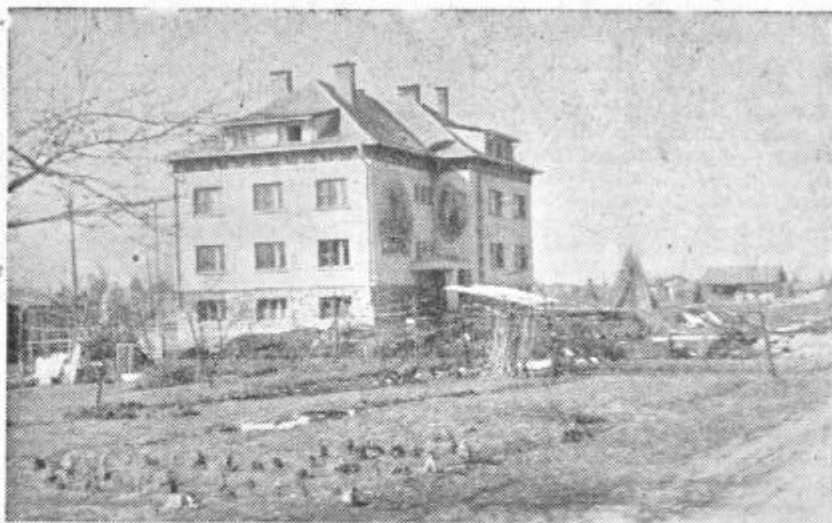
Po svojih osnovnih organizacijah je Zveza vojaških vojnih invalidov pogosto prejemala razna politična in strokovna predavanja, ki so bila običajno dobro obiskana. Nekateri okrajni odbori in večje osnovne organizacije, so imele tudi svoje kulturne skupine, — dramske odseke in pevске zbornice, ki so dajali svoje prireditve na sedežu okraja, pa tudi po osnovnih organizacijah. Mnogi invalidi, ki so se pričeli udeleževati v kulturnem življenju pri Invalidski organizaciji, so danes vključeni v večja kulturnoumetniška društva.

V zadnjih treh letih pa se je zgodilo za nekdanje pojme o športu nekaj skoraj nemogočega. Vojni invalidi z lažjimi in tudi težjimi poškodbami so pričeli gojiti razne športne panoge. Osvojili so plavanje, smučanje, kegljanje, streljanje, namizni tenis in šah. V okviru invalidske organizacije prirejajo okrajna tekmovanja s sorodnimi športnimi kolektivi medkrajevna srečanja, vsako leto pa republiško prvenstvo med najboljšimi športniki invalidi v republiki. Letošnje III. republiško prvenstvo Slovenije bo v Celju v dneh 22. in 23. oktobra v kegljanju, streljanju, na-

miznem tenisu in šahu. Zanimivo je, da dosegajo nekateri invalidi, celo s težjimi poškodbami v športnih panogah, ki jih gojijo, zavidljive uspehe in ti uspehi v športu jim dajejo tudi vero v njih sposobnost.

Tako je bilo delo Zveze vojaških vojnih invalidov v preteklih 10. letih. Pri objektivnem pregledu tega dela so ob prvi 10-letnici vsekakor lepi uspehi, ki so prinesli ugodnosti in korist vsemu članstvu invalidske organizacije.

Ce se pri vsem tem zamislimo še nazaj v čas pred prvo svetovno vojno in vidimo avstrijskega vojnega invalida, kako prosi na cestah miloščno ali pa vrti lajno v sredi vasi obdan z gručo vaških otrok, potem pogledamo današnje invalide, onega, ki se je na eni nogi prismočal s planine, ki z eno roko tekmuje pri plavanju v bazenu, ali onega s težko poškodbijo, ki je z enim lučjem podri vseh devet kegljev. Vsi ti pa se zagoreli samozavestno smejejo veseli uspeha, potem je uspeh današnje in sodobne invalidske organizacije popolnoma jasan.

Hmeljarski inštitut v Celju

Sadjarstvo-vinogradniška razstava v Celju bo imela koristne posledice

Zadnjo soboto je v dvoranu hotela »Union« bila odprta vinogradniško-sadjarška razstava. Odvrite so se med drugimi udeležili predsednik OO SZDL tov. Franc Simonič, sekretar OO SZDL tov. Jaka Zen, predsednik celjske občine tov. Andrej Svetek, predsednik OSS tov. Albin Medved, zastopnik Vinarskega inštituta v Mariboru tovariš Franc Lubej in mnogi drugi politični, gospodarski in zadržni funkcionarji, zadržni funkcionarji.

Po pozdravem in otvoritvenem govoru predsednika sadjarstvo-vinarskega odbora OZZ tov. inž. Tavčarja so navzoči pozorno ogledovali razstavljene pridelke iz vseh krajev celjskega okraja. Razstavljena jabolka, hruške, grozdje in ostale sadeže je razstavilo 87 kmetijskih zadrug, vsako zadrugo pa je zastopalo več najboljših sadjarjev. Nad 2500 izloženih sadežev je prikazovalo dolgo vrsto različnih sadnih sort, toda le najboljše in najkoristnejše sadeže. Bili so vmes primerki, ki niso imeli dosti manj kot pol kg. Težko bi bilo naštet vse te zlate vrste sadja,

ki je blestelo na policah. Seveda je bilo na razstavi najboljše sadje z najboljših dreves. Ta razstava sicer ne prikazuje povprečnega pridelka sadovnjakov v okraju. Razstavljeno sadje je najboljše, povprečni pridelok pa je seveda dosti slabši, deloma po krivdi škodljivcev, najbolj pa zato, ker naši sadovnjaki še vedno niso tako negovani kot bi morali biti. Vse kaže, da je rešitev naprednega sadjarstva le v organiziranem in prizadevnem delu kmetijskih zadrug.

Dasiravno razstava ne prikazuje povprečja v letošnjem pridelku sadja, je njen uspeh vendarle prodoren. Razstavo so obiskali mnogi kmetje, nekatere KZ so organizirale skupinske ogledje. Vsi tisti, ki so razstavo videli, so gotovo odnesli s seboj nekaj izkušenj. Razstava ni pokazala kakšno je naše sadjarstvo na splošno, pokazala pa je kakšno naj bi bilo in kakšno je lahko. Tudi to je veliko vredno, zlasti če bo ta razstava povečala delavnost pospeševalnih odsekov za dvig sadjarstva.

TEKSTILNA TOVARNA »JUTEKS« ŽALEC

proizvaja in nudi po zmernih cenah odlične in povsod iskane proizvode:

impregnirano platno vseh vrst, šotorska krila, blago za uniforme, embalažo vseh vrst za hmelj in razne druge močne tkanine

Okrajni zavod za socialno zavarovanje v Celju

sporoča, da posluje za stranke od 10. oktobra 1955 dalje

vsak dan od 8. do 11. ure. Opozarjamo, da izven tega

časa v nobenem primeru ne bomo sprejemali nikogar,

ker je ostali delovni čas namenjen internemu poslovanju.

Vsakodnevno poslovanje s strankami pa nudi strankam

vse možnosti pravočasnega uveljavljanja njihovih pravic.

T. O.

Vloga agrokemije v Inštitutu za hmeljarstvo v Žalcu je pomembna

Da je bilo omogočeno kontrolirati proizvodnjo in kvaliteto hmelja, našega »zelenega zlata«, je moralo priti nujno do ustanovitve Inštituta za hmeljarstvo v Žalcu, ki sedaj že tretje leto spremlja proizvodnjo hmelja ves čas vegetacije in jo usmerja z znanstvenim raziskovalnim in kontrolnim delom. V Inštitutu deluje 6 oddelkov in to agroekološki oddelk, oddelk za selekcijo in genetiko rastline, oddelk za zaščito rastline, agrokemijski analitski in znanstveni laboratorij, oddelk za proizvodnjo ter oddelk za strokovno vzgojo. Vsak oddelk je pod vodstvom strokovnjaka, ki mu je dodeljeno primerno število pomožnih moči.

V oddelku za agrokemijo se vršijo kemične preiskave hmeljskega storžka. Tu dobimo sproti vsako leto objektivno sliko o posameznih kemičnih sestavinah, ki tvorijo dragoceno substanco za pivovarstvo. S pomočjo modernih raziskovalnih metod nam je omogočeno nadzirati proizvodnjo v vseh fazah in s sigurnostjo opredeliti kvaliteto, odnosno vrednost hmelja. Ni dovolj presoditi hmelj samo po zunanjem vide-

zu, ampak je potrebna še kemična preiskava, ki daje pravo sliko sestavin hmeljskega storžka. Danes je možno tudi že v laboratoriju določiti aromo hmelja, kar se je doslej vršilo samo z varjenjem. Znano je, da nos po duhanju večjega števila vzorcev otopi in presoja ni več objektivna. Nova kemična metoda odpravlja to pomanjkljivost in v bližnji bodočnosti se bo določevala aroma hmelja samo še z analizo.

Laboratorijska kontrola je potrebna nadalje tudi nad vsemi pošiljkami hmelja v inozemstvo, ki morajo odgovorjati predpisom mednarodne trgovine. Tako je n.pr. vno vodi evidenco nad množino vlage v hmelju, ki v nobenem primeru ne sme presegati 12 %. V lanskem zelo deževni jeseni smo v prenekaterih primerih našli prevelik odstotek vlage, tako, da smo morali kontrolno redno vršiti vseh 7 mesecev. Laboratorijski izvid pravočasno opozori izvozno podjetje na te in druge pomanjkljivosti, tako, da je še mogoče pravočasno ukrepati in zadostiti mednarodnim predpisom.

Kemizem hmeljskega storžka je zelo

kompleksiran in so šele v zadnjih dveh letih našli nove, doslej neznane spojine. Izolirani proizvodi iz hmeljskega storžka so zelo zanimivi, saj igrajo pri varenju piva odločilno vlogo. Naloga laboratorija za agrokemijo je, da poleg mnogih drugih problemov proučuje te zanimive spojine, katerim je posvetila hmeljska kemija tudi v inozemstvu posebno pozornost.

Delo agrokemijskega laboratorija ni omejeno samo na proučevanje in raziskavanje sestavin hmeljskega storžka, ampak se vzporedno s tem preizkujejo tudi elementi, ki se nahajajo v hmeljski trti in listih. Na ta način je možno dobiti jasno sliko glede prehrane rastline med vso vegetacijsko dobo.

Ker je možno zaradi nepravilnega ravnanja zemljo naših hmeljišč izčrpati ali celo uničiti njeno rodovitnost, kontrolira Inštitut tudi stanje zemljišč. Tako smo lani napravili preko 2000 analiz zemlje iz raznih okolšev in dali navodila za uspešno gnojenje. Ohranitev rodovitnosti zemlje je največja dolžnost vsakega hmeljarja in povečanje hektarskega donosa z raznimi pretiranimi ukrepi ne sme iti tako daleč, da bi to ogrozilo zdravo in naravno rodovitnost zemlje.

Analize so ugotovile, da našim zemljam predvsem primanjkuje fosforja kar ima za posledico majhne hektarske donose. Fosforna kislina in apno sta zelo važna faktorja za rodovitnost naših tal.

Važna naloga agrikulturne kemije je

med mnogim drugim tudi v tem, da iz

analiz zemlje daje nasvete in navodila

za smotno gnojenje. Jasno je, da za-

htevamo take analize izredno vestnost

in natančnost. Če pomislimo, da tehtna

gmota 1 ha zemlje (20 cm globoko)

okrog 3 milijone kg, v katerih je samo

30—300 kg hranilnih snovi — kako male

količine so na razpolago za analizo v

1 kg zemlje. Ker je tu treba delati s

količinami, ki se gibljejo okrog 100 ti-

sočink grama, morajo biti ne samo me-

todo nad vse precizne, ampak tudi apa-

rati nad vse točni in občutljivi, saj mo-

rajo registrirati količine do 10 miljo-

nink grama. S stalno kemično kontro-

lo bomo obvarovali naša polja pred

izčrpanjem.

Važen problem, s katerim se je ba-

vil agrokemični oddelk na Inštitutu je

bil študij impregnacije hmeljev z raz-

nimi sredstvi. Ker imamo pri sedanjem

stanju hmeljišč v obratu preko 7 mi-

lijonov hmeljev — cena za eno hme-

ljevko pa je zelo visoka — je jasno,

da je treba s primernimi ukrepi po-

daljšati njeno življensko dobo. Če bi

bile vse hmeljevke impregnirane in bi

s tem podaljšali življensko dobo samo

za 5 let, bi to pomenilo prihranek okrog

200 milijonov dinarjev. Proučevali smo

vpliv raznih kemikalij na konzervac-

ijo hmeljev pri optimalnem globin-

skem učinku, nadalje njen normalni

razvoj, če sredstva niso preveč hlapna

in jedka. Po 5-letnem proučevanju je

letos izdal Inštitut vsem hmeljarjem

navodila za impregnacijo hmeljev in

tudi na sestankih praktično pokazal

najenostavnejši način uporabe impreg-

nacijskih sredstev. Na tem mestu naj

omemimo, da se v inozemstvu doslej

niso bavili s problemom impregnacije

hmeljev, ker povsod prevladujejo ži-

čni nasadi.

Poleg zgoraj navedenega laboratorij

preiskuje tudi najrazličnejše vzorce

hmelja inozemskega porekla — Angli-

je Francije, Belgije, Nemčije, Severne

Amerike, Argentine itd.

V laboratoriju nadalje analiziramo

umetna gnojila z ozirom na vsebino in

koncentracijo. Sredstva za zaščito rast-

lin se morajo mnogokrat pregledati, če

so še učinkovita. Po pregledu pošlje

laboratorij izvide in mnenja ter da

navodila za uporabo. Nadalje morajo

v laboratoriju pregledati sredstva, s ka-

terimi so nastala zastrupljenja pri lju-

deh in živalih in ugotoviti prave vzro-

ke. Tudi analize sena, lucerne, silaže

in raznih krmil na njih hranilno vred-

nost obavlja laboratorij raznim intere-

sentom (državnim in zadržnim pose-

stvom) po izrecnem naročilu. Od časa

do časa pa pridejo v pregled tudi spe-

cialne stvari, ki jih pošiljajo podjetja v

analizo.

Inž. Petriček

Predsednik egiptovske revolucionarne vlade — Naser

znavanje, kako prodira komunistična nevarnost na Srednji Vzhod. Taka miselnost res ne pripravlja upodnih tal za ženevski sestanek štirih zunanjih ministrov. »New York Times« govori o slabih znamenjih za ta sestanek, prav tako Macmillan, da o Adenauerju ne ponavljamo.

Vprašanje razorožitve se namreč vrti vedno na enem mestu, zašlo je v »circulus vitiosus«, v zmotni krog, ne samo v praksi, tudi v razpravljanju. Vsi strokovnjaki za to vprašanje so prišli do tega, da je razorožitev brez varnosti nemogoča, varnost brez orožja pa spet nesmisel. Rezultat pa je bil doslej ničla na obeh straneh. Ni niti zaupanja niti ni praktičnih predlogov, kako naj se razorožitev izvede in kako naj se varnost vpostavi. Letalsko nadzorstvo? Zaprta očita vzhodu, da tega ne mara. Rusi pa so privlekli na dan, da so nekaj podobnega predlagali že leta 1947. Splošno nadzorstvo klasičnega in atomskega orožja? Skoraj nemogoče! Kako in kdo naj to vrši, in še tisoč tehničnih vprašanj. Alarmni sistem? Morebiti, toda treba bi ga bilo uveljaviti, preden

bi sploh prišlo do sporazuma o razorožitvi. Alarmni sistem predlagajo i ZDA i SZ na križiščih, letališčih in pristaniščih, da bi bil svet pravočasno obveščen o zbiranju čet. Ubogi inšpektorji, ki bi ravnali s tem alarmom! In vselej, kadar se kaže, da se bo ta težki voz premaknil, vtakne med špice svoje železne palice občutljivo vprašanje ravnovesja sil. Na tem ravnovesju sil se velmožje, ki govore o razorožitvi, vedno razidejo.

In tako je ves svet, kakor en sam orjaški Heraklej, sposoben, da premika gore in razbija atome, ne more pa se na razpotju prav odločiti: oboje ga vleče, plodni mir in sodelovanje med narodi, na drugi strani pa ga mešajo strastni impulzi, ki ravnajo in gibljejo zgodovino, čeprav bi mi nad vse radi verjeli, da človeku niso več nevarne te sovražne, slepe sile. Upajmo pa, da bodo predstavniki narodov vendarle našli zapleteno formulo, po kateri bi se ta Heraklejev kompleks ob začetku drugega desetletja po drugi svetovni vojni vendarle nekako rešil. Upajmo, da ne bodo vodili tako neskladne in protislovne politike, kakršno narekujejo temu in onemu trenutne potrebe, kajti človeštvo si vojne ne želi. Če jo bodo pripravljali, namesto odpravljali, bodo ti predstavniki človeštva predstavljali le še sebe same. Taylor, poveljnik ameriške kopenske vojske, gotovo nima ušes za miroljubne želje človeštva, saj je pred nekaj dnevi izjavil, da ameriška vojska mora v celoti postati atomska. Torej atomska armada, z atomskim orožjem, ki ga bo mogoče transportirati po kopnem, kajti metanje atomskega orožja iz zraka da spada že v preteklost. Torej atomska artilerija in pešadija?

V letošnjem Tednu otroka

Smrt preži na belih cestah...

Akad. slikar
Darinka Lorenčak:
OTROK S PUNČKO

Akcije in prireditve
v Tednu otroka v Žalcu

Letošnji Teden otroka je bil v žalski občini prvič smotno in lepo organiziran. Društvo prijateljev mladine je v sodelovanju z občinskima svetoma za socialno skrbstvo in prosveto pripravilo lep in bogat program. V Žalcu sta pred mnogostevilnimi roditelji predavala o spolni vzgoji prof. Silih in prim. dr. Pertl iz Maribora, v Braslovčah in v Taboru prof. Podjavoršek in defektologinja Podjaverskova iz Celja o vzgoji otrok v družini, v Polzeli pa o nekatereh aktualnih vzgojnih problemih in o smotrih DPM predmetni učitelj Predan iz Žalca. Tu je okrog dvesto zbranih roditeljev sklenilo ustanoviti Društvo prijateljev mladine. Z enako mislijo se ukvarjajo tudi v Prebodu.

Predsednik občine je sprejel, obdaril, s knjigami in pogostil iz vsake šole v občini po dva najmarljivejša učenca. Kulturni program proslav je obsegal svečano akademijo posebej za mladino in posebej za odrasle. V bogatem sporedu so vidno izstopali mladi tamburaši in harmonikarji iz Liboj pod vodstvom poštvovalnega dirigenta Kovarča in gimnazijski mladinski zbor, navdušili pa so tudi mladi pianisti in ostali sodelujoči. V letošnjem tednu

otroka je obnovilo DPM akcijo za ustanovitev dijaške kuhinje na žalski gimnaziji. Pričakujemo, da jo bodo krajevni činitelji in občinska podjetja izdatno podprla.

Teden otroka v Šmartnem
ob Paki dobro uspel

Priprave za Teden otroka so bile dobre, zato je bila tudi izvedba tedna prav dobra. V nedeljo je bil roditeljski sestanek, ki je bil izredno dobro obiskan. O povezavi doma s šolo je govoril šolski upravitelj, o družinski vzgoji pa Kotnik Danica. Pohvaliti pa je treba tudi to, da so se začeli oglašati k besedi tudi starši, kar do sedaj ni bil običaj. Na sestanku je med drugim šolski upravitelj prosil starše, da bi se njih otroci, posebno tisti, ki imajo letos doma obilo jabolk, spomnili onih otrok — sotovaršev v drugih krajih, ki teh nimajo. Akcija nabiranja je imela popoln uspeh, saj so prinesli otroci nad 700 kg res lepih jabolk. To bodo otroci ravninskih fužinarjev veselili, ko jih dobe! Našim otrokom samim je preskrbel SZDL prost vstop k zanimivi in vzgojni filmski predstavi.

S palico ne vzgajamo ljudi
Z OBČNEGA ZBORA KMETIJSKE ZADRUGE NA PLANINI

Pred kratkim je bil na Planini izredni občni zbor KZ Planina, katerega se je udeležilo 115 združnikov.

Redni polletni občni zbor KZ je bil v prvi polovici septembra letos, katerega pa je Obč. LO Planina razveljavil, ker je tedaj delovni predsednik Ivan Doberšek med zborovanjem fizično obračunal z navzočim združnikom, ki mu je očital, da je izkoriščevalec zadruga.

Z ozirom na to, da je bil Ivan Doberšek član osnovne organizacije ZK, je ta organizacija na svojem sestanku zadvo obravnavala, kakor tudi dosedanje delo KZ na Planini. Pri tem je ugotovila, da je Doberšek kot predsednik nadzornega odbora zadruga uveljavljal lastne interese ter z grobim nastopom enomogočal sodočlanje ostalim članom upravnega in nadzornega odbora zadruga. S pomočjo zastopnika OZZ Celje smo ugotovili, da se je Doberšek zadolžil pri KZ Planina za 380.000 din ter tako koristil okoli eno četrtino celotnega obratnega kredita zadruga. Zaradi grobega nastopa v javnosti do članov KZ in fizičnega obračunavanja z njimi ter iskanja osebnih koristi v KZ — je osnovna organizacija KZ Dobriša izključila iz članstva. Njegovo delovanje in ponašanje ni odgovarjalo liku komuniste, saj je bil že v aprilu letos kaznovan zaradi sličnih nepravilnosti.

Na ponovnem občnem zboru so združniki podrobno analizirali delo dosedanjega upravnega odbora KZ ter ugotovili vrsto napak, katerih sta v glavnem kriva predsednika upravnega in nadzornega odbora, Zadržniki so med drugim ugotovili, da nabava hladilnika ni bila najnujnejša, a če so ta objekt že nabavili, naj bi ga namestili v kakem občinskem ali zadržnem posloppu, nikakor pa v privatni hiši. Nadalje so ugotovili, da način plačevanja uslužbencev KZ ni bil primeren in da bo treba v bodoče določiti plače po storilnosti dela. Tako naj bi na primer predsednik KZ le občasno nagrajen za svoje uspešno delo, ne pa da bi prejemal redno mesečno nagrado v višini povprečne plače uslužbenca, kot je bil to primer z dosedanjim predsednikom zadruga.

Navzoči združniki so nato izvolili iz svoje sredine nov upravni in nadzorni odbor. Izbrali so dobre in poštene ljudi, od katerih upravičeno pričakujejo, da

Teden otroka v Velenju

Društvo prijateljev mladine v Velenju je pripravilo za Teden otroka pester program.

V torek je bil roditeljski sestanek vseh staršev. Starši so dobili smernice za delo z dijaki. Sestanku je bilo priključeno zdravstveno predavanje dr. Budne: O epidemiji škrlatinke.

V petek naj bi bil slavnostni občni zbor DPM. Občnega zbora ni bilo zaradi slabe udeležbe članov.

Ob tej priliki je predaval profesor Svare iz Celja o temi: »Starši in vzgoja otrok v družini.«

Predavanje je bilo privlačno in vsakemu dojemljivo. Le škoda, da se nekateri starši tako malo zanimajo za koristna in poučna predavanja o vzgoji.

V petek in soboto pred zaključkom tedna so vrteli za mladino Disnejevo risanko »Bamby«.

Ob koncu le to. Odbor DPM, ki res skrbi za mladino, ne bo mogel sam zadovoljno delati, če ga ne bodo pri delu podpirali v prvi vrsti starši in drugi prijatelji mladine.

V. S.

Prireditve v Laškem

Vsem otrokom iz Laškega, Rečice, Sv. Jederti, Lažiša, Vrha in Reke nad Laškim je pripravilo Društvo prijateljev mladine brezplačne kinopredstave (Ostržek) in lutkovne predstave (Rdeča kapica). Na nižji gimnaziji v Laškem pa so izvedli anketo z vprašanjem: »Kaj mislim o svojih starših?« Anketno gradivo bo dragocen kazipot Društvo prijateljev mladine pri delovanju za izboljšanje družinske vzgoje. Na obeh šolah pa so bili roditeljski sestanki z aktualnimi pedagoškimi predavanji.

Društvo prijateljev mladine je dalo napraviti tudi novo kamnito ograjo pri otroškem vrtcu. V načrtu je še ureditev peskovnika in otroškega igrišča.

Zaradi številnih prireditev v okviru Medzadružnega in gospodarskega tedna v Laškem, ki je bil v času od 2. do 8. oktobra, ni bilo mogoče prirediti, kot običajno, zaključne akademije, vendar lahko kljub temu trdimo, da je Teden otroka tudi v Laškem dosegel svoj namen.

Rudarski revirji dajejo kri

18 LITROV KRVI V ENEM DNEVU V HUDI JAMI PRI LAŠKEM

Veliki krvodajalski akciji v Trbovlju in Hrastniku se je v nedeljo priključila nič manj uspešna akcija v Hudi jami, ki sta jo izvedla Krajevni odbor RK Rečica in Občinski odbor RK Laško, skupno s Transfuzijsko postajo bolnišnice v Celju.

Ze ko smo videli, da je Občinski odbor RK Laško priskočil na pomoč Zavodu za transfuzijo krvi v Ljubljani, ki je zaradi zelo nujne potrebe v enem samem dnevu pripravil akcijo, pri kateri je dne 18. septembra dalo kri preko 70 dajalcev, smo bili prepričani, da bo tudi akcija v Hudi jami odlično uspeša.

Kljub temu, da je bil v rudniku delaven dan, je bil odziv krvodajalcev rekorden. Prijavilo se je 85 oseb, od katerih je dalo kri 63 v skupni količini 18 litrov. Poleg najtežjih delavcev, kopačev in vozačev, ki so prišli na odzvem krvi po težkem delu v rudniku, smo videli med dajalci krvi tudi pripadnike drugih poklicev. Stara kmetovalca Sršen in Brečko in Petkova mama iz Hude jame so skupno z mladimi že lani dali kri, in prišli tudi le-

tos ponovno na odzvem. S posebnim razumevanjem so darovali kri posebno oni, ki so bili že sami nekoč v kritičnem položaju in so rabili kri.

Akcija je bila po zaslugi Krajevnega odbora RK Rečica pri Laškem, kakor tudi vseh ostalih množičnih organizacij in Občinskega odbora RK v Laškem skrbno pripravljena. Kri so odvezemali v Sindikalnem domu v Hudi jami ves dan.

Ob tej priliki se zahvaljujemo za razumevanje tudi Sindikalni podružnici rudarjev Huda jame in upravi rudnika, ki sta dala na razpolago vse prostore Sindikalnega doma za odzvem krvi in premog za ogrevanje.

Krvodajalska akcija v Hudi jami nam je pokazala, da se da s poštvovalnim delom RK v sodelovanju z drugimi množičnimi organizacijami in čim širšim krogom posameznikov doseči lepe uspehe tudi pri nas. Potreba po krvi in poraba krvi je v bolnišnici stalna, zato upamo, da bo v bodoče tudi pri drugih odborih Rdečega križa v velikem celjskem okraju enako razumevanje in prav taka pomoč kot v Hudi jami.

V Žalcu bodo odprli
dijaško kuhinjo?

V letošnjem tednu otroka so pričeli vodilni ljudje žalskega Društva prijateljev mladine akcijo za ustanovitev prepotrebne dijaške kuhinje na nižji gimnaziji. Že lansko leto so v ta namen pošiljali peticije na upravne odbore področnih podjetij, vendar so žal skoraj povsod naleteli na gluha ušesa. Na prošnjo za podporo je pozitivno odgovoril le upravni odbor KZ Sempeter, ki je tudi edini nakazal obljubljeni znesek 15.000 din. Žal so mnogo premožnejše KZ kot na primer Zalec, Griže, Petrovče i. dr., pomoč tako važni in neogibno potrebni socialni ustanovi popolnoma odpovedale. Nič boljše se niso odrezali v poštev prihajajoči upravni odbori podjetij. Zdaj, ko že krepko trka jesen na vrata, je akcija znova zaživela. Treba je takoj pristopiti k problemu prehrane dijakov žalske gimnazije, ki se vozijo bodisi z vlakom in vtobusi, bodisi peščijo iz dveh in več ur oddaljenih ponkovskih, galjskih in mrzliških hribov. Iz ankete, ki so jo v ta namen organizirali, je razvidno, da je takih dijakov, ki zajtrkujejo pred peto uro zjutraj in obedujejo okrog 15, nad sto trideset. Če se k temu številu prištejemo nad trideset socialno ogroženih in veliko število onih dijakov, ki zaradi popoldanske pouka le redkokdaj redno obedujejo (kmečke gospodinje-matere ne

utegnejo pravočasno pred 12. skuhati kosila), potem dobimo presenetljivo in porazno sliko prehrane naše šolske mladine. Ko bodo te dni upravni odbori v poštev prihajajoči podjetji prebirali prošnje za pomoč v denarju in materialu, naj ne bo nikogar, ki ne bi odprl srca in rok in čim izdatneje podprl prekoristne akcije. Vso podporo in pomoč je obljubilo tudi socialno skrbstvo žalske komunke. Dejstvo je, da mora žalska dijaška kuhinja čimprej zaživeti.

OB ZAKLJUČKU PRVEGA OBRATNIŠKEGA VELESEJMA V LJUBLJANI

Kvaliteta izdelkov naših obrtnikov
neprestano raste

Pred dnevi je bil na »Gospodarskem razstavišču« v Ljubljani uspešno zaključen Prvi obrtniški velesejem. Tudi velesejem je obiskalo nad 35.000 ljudi. Zanj so se zelo zanimale tudi strokovne šole, saj ga je obiskalo 27 strokovnih in vajenskih šol ter devet drugih šol. Med obiskovalci je bil tudi predsednik Ljudske skupščine LRS tov. Miha Marinko, ki si je z zanimanjem in podrobno ogledal razstavljene izdelke, ki konkurirajo doslej uvoženim predmetom.

Za kvalitetne izdelke, ki so v vsakem

robe. Cas je postal dragocen, hitrost je nujna. Razvoju cestnega prometa ni mogoče napraviti umetne pregrade, saj to ne bi bilo niti prav. Vedno več prometa bo na naših cestah, vedno hitreje bodo vozila dirjala skozi naselja. Če ljudje sami ne bodo pazili, bo hkrati z naraščajočim prometom tudi vedno več nesreč. Ali je to potrebno?

»MEJ DUŠ, JE TALE MILIČNIK TEČEN!«

Ali...

Kolesar se v mraku pripelje brez luči po levi strani ceste. Z eno roko vodi krmilo kolesa, v drugi pa drži težak zavoj. Miličnik ga ustavi. Možak ne more prav zaustaviti kolesa. Napol je padel, napol se je podrsal pred njim in jezno gleda, kaj ta »nadloga« hoče. Kazen. Kolesarju je nerodno, saj so dogodek videli tudi drugi, jezno robanti v varni razdalji, češ, kako je tale miličnik tečen.

Ali...

Miličnik zaustavi kolesarja, ki hoče v ozko ulico, prepovedano za vsa vozila. Ko je plačal kazen, gre miličnik dalje, kolesar pa nalašč v polnem diru v ulico. Iz veže stopi možak s polno košaro tankih kozarcev. Tresk... zacinglja, kolesar in možak sta v prahu, kozarci razbiti, škoda okoli 3 tisočake. Miličnik je spet tu, stvar bo poravnal sodnik za prekrške:

»Mej duš, ta nebodigatreba v plavi uniformi!«

Očividci gledajo in godrnjajo: »Kakšna je to demokracija? Stalno so miličniki človeku za petami. Včeraj so nekega moža napol nesli iz gostilne. Revež! Miličnik je torej kriv, če je bil tako pijan, da ni mogel hoditi in zabavljati potem, ko je napravil kdo ve koliko škode pri razbijanju steklenic in kozarcev.

Fant in dekle se peljeta s kolesi po cesti, svedra vstrec. Fant je dekle celo objel čez rame. Zaljubljeno kramljata, ne vidita ničesar... Naenkrat se pred njima pojavi avtomobil, za njima trobi drugi. Kolesi se zamajeta, parček se znajde v jarku. K sreči v jarku. Kaj lahko bi se zgodilo, da bi oba peljali na pokopališče namesto na poročni urad. Maloprej ju je miličnik ustavil, opomnil in kaznoval. Ljudje so ob strani blebetali, češ, da je sadist, ker je nevoščljiv, da se imata dva rada.

Miličnik, ki čuva red in življenje državljanov je vedno neprijeten. Vsek dan se po cesti od Žalca do Vojnika vozi okoli 6000 kolesarjev. Iz velikih tovarn se ob izmenah vsujejo kot roji čebel na cesto. Po deset kolesarjev vstrec. Cesta je zaprta, avtomobili trobijo in se prerivajo skozi gnečo, inozemci tem bolj, ker vedo da so te ceste prvega reda, kjer ni omejitev brzine. Čemu neki red? Saj je demokracija? Pride nesreča. Pri smrti-nih slučajih izguba življenja, stroški, pokojnine, pri nesrečah z posledico invalidnosti, zdravljenje, bolniški stalež, delna invalidnost, vse to iz žepa so-

Dogodek pred leti: Dekleti sta vozili vstrec po ozki cesti. Kamion ju prehitil. Na cesti je prežgadolj ugasnilo mlado življenje.

delavcev iz sredstev skupnosti. Škoda gre v milijone.

V letu 1954 je bilo na odseku Celje—Vojnik 18 prometnih nesreč, od tega osem težjih in ena smrtna. V letu 1955 je bilo doslej 14 nesreč, od tega 5 s težjimi posledicami.

Na odseku Celje—Zalec je bilo letos 15 prometnih nesreč, med temi 3 smrtni slučaji in to otrok osnovne šole.

Okoli 40.000 kolesarjev je v okraju. Okoli 6000 jih je dnevno na cesti od Celja do Vojnika in do Žalca, vmes okoli 300 vprežnih vozil, a kdo bi prešel avtomobile, kamione, motorje, traktorje itd. Nešteto je vsak dan prijav prometnih prekrškov, ki jih redkoštevili prometni miličniki opazijo, a koliko jih je, ko se krivci kar na tiho pobotajo in izginejo.

Smrt in nesreča stalno oprezata na prometnih cestah. Vsek dan, vsak korak, ki ga napravite tu, ali vsak meter ste v nevarnosti, če ste neprevidni. Zakaj bi dali pogovoru: »kdo ne uboga — ga tepe nadloga« — veljavo? Zakaj bi hodili na cesto z velikim prometom nepremišljeno? Zakaj ne bi spoštovali predpisov? Čemu nevolja nad organi, ki vzdržujejo red, namesto da bi jim bili hvaležni za opozorila, pa tudi za kazni? Delajo le-ti svojo službo zato, da pobirajo denar kot miloščino? Vsota nabranih kazni gre komaj v tisoče dinarjev, škoda in plačila, ki jih skupnost daje za posledice nesreč pa gredo v težke milijone. Kje je tu logika takih jezičnikov? (Prihodnjic o »furmanih« in »soferjih«)

INTERNAT PRI KOVINARSKI
VAJENSKI ŠOLI STORE

IŠČE EKONOMA

s trgovsko ali gostinsko izobrazbo,
Plača po uredbi, Starost na 25 let.

Pomanjkanje surovin - največji problem Tovarne žičnih izdelkov

V vsej Jugoslaviji obstajajo samo tri tovarne, ki proizvajajo žične izdelke. Beograjska in novosaška tovarna žičnih izdelkov imata mnogo večjo kapaciteto od celjske »Žične«, vendar poslednja kljub množičnim objektiv-

izvodnja bolniških potrebščin se je zelo razširila in danes zalagajo s temi potrebščinami že vse bolnišnice v Sloveniji.

Nekako v istem času so začeli tudi z izdelavo lažjih železnih konstrukcij —

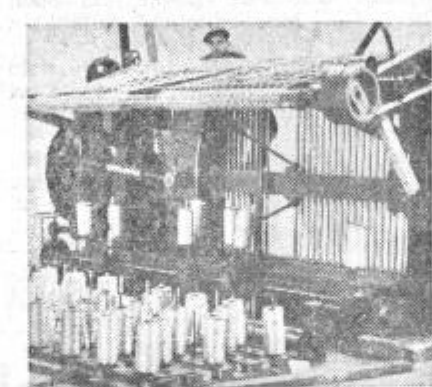
vzmeti vseh dimenzij, ki so ga lansko leto po zamisli domačega tehnika Kislingerja izdelali. Avtomat so že preizkusili in je brezhiben, vendar pa tudi zaradi pomanjkanja surovin praznuje v obratu. Povpraševanje po vzmetih pa je prav tako veliko doma in v svetu kot povpraševanje po šestkotnem pletivu.

Nič čudnega torej ni, da delavci kolektiva »Žične« v Celju ob vsaki priliki negodujejo in dnevno vpletajo v svoje delo »surovinne probleme«. Predvsem jim primanjkuje navadne, pocinkane in galvanizirane žice, pohišvene in brezšivne cevi ter razno fazonsko železo. Doslej jim je te stvari v neznatnih količinah dobavljala jese-niška železarna, fino žico (pod 1 mm) pa so uvažali iz inozemstva. Letos so zaključili pogodbe za dobavo materiala v celoti le za 294 ton, letni plan pa — kot že omenjeno — znaša 738 ton. Za ostali material so odvisni od raznih servisnih podjetij in uvoza.

Idealno bi bilo — pravijo člani tega kolektiva — če bi imeli svoj lastni vlek za žico, kot ga imata sorodni tovarni v Beogradu in Novem Sadu. Prav tako bi nujno rabili tudi stroj za žganje in stroj za pocinkanje žice. Potem bi naročali samo surov material in ga sami obdelovali.

ČLANI DELAVSKEGA SVETA SO POSTALI BOLJ KRITIČNI

Tovarna ima delavsko samoupravljanje od leta 1953 dalje. V začetku se kolektiv kar ni mogel znajti, ko je prejel tovarno v svoje roke. Opaziti je bilo, da so stari delavci, ki so v podjetju delali že pred vojno, hoteli imeti nekak monopol nad drugimi. Tako so tudi v DS bili večnoma stari delavci. V kolektivu je bilo precej škodljive fa-

Avtomat za šestkotno pletivo »Merkur«

millarnosti in zgledalo je, da so zanje osnovni problemi predvsem plače in dobiček. Takšno stanje je nujno vodilo k zamenj članstva tako v upravnem kot v nadzornem odboru. Nedavno so DS pomladili z novimi, mlajšimi člani. Res je, da DS tudi še zdaj ne dela tako kot bi moral delati, kolektiv pa je vsekar zadovoljen z novim odborom, ki se je že nekajkrat odločno zavzel za koristi posameznikov in skupnosti. Tako so na primer pri sestavi tiražnega pravilnika v pisarni računali z nekoliko preveliko uravnilovko, kar je imelo za posledico 19 pritožb na DS. Člani delavskega sveta so vsak posamezni primer kritično obravnavali in vseh 19 pritožb ugodno rešili za delavce.

Na svojih sejah člani DS vedno bolj borbeno obravnavajo nekatere nepravilnosti in napake posameznikov, zboljšujejo disciplino v podjetju in živahno razpravljajo o proizvodnih nalogah. Če bo DS tudi nadalje vztrajal v tej borbi, lahko pričakujemo v prihodnosti še lepših rezultatov.

Naša družina in mladina

Za srečen zakon...

Le malo vrstic je napisano o temi, ki bi se je danes le na grobo dotaknili. Mogoče zato ne, ker je razmeroma delikaten problem. Naj bodo vrstice o temi namenjene naši mladini, pa tudi staršem.

Vprašajmo se najprej, kaj je vse potrebno obojemu spolu: moškemu in ženskemu, da si ustvarita trdno in življensko srečno in ljubezni polno pot. Katere so osnove, ki stmulirajo pravilno izbiro partnerja.

Povrnilo se k otroku. O pubertetni dobi smo že dosti brali v dnevnem časopisu in drugih vzgojnih revijah.

Dejstvo je, da je pubertetna doba, ki nastopa pri obojem spolu v obdobju od 10. do 15. starostnega leta, najkritičnejša. Zakaj? Otroku spolno dozoreva. Vzporedno s tem, se v njem javlja močan spolni nagon in poželjenje, kar je popolnoma razumljivo.

Se zmeraj prevladuje pri starših mnenje, da je tako, za človeka res instimno in skrivnostno življenje, ki za deva spolnost, pred otrokom treba skriti. Mnogi pripominjajo: »Se bo že otrok sam znašel — ali bodočnost mu bo sama prinesla razodetje!«

Popolnoma zgrešeno. Iz lastne otroške dobe moram trdit, da ni tako. Ze drugošolčku so mi skrivnost prišepetovali sošolci — zamislite, že takrat!

Kako težko je vendar otroku, ko občuti, kako divjajo v njem skrivne sile, a si jih ne zna razlagati. Od staršev ne dobi lepe in primerne poučne besede. V najkritičnejši dobi so ga starši zapustili. Otroku se navadno ravno v tej dobi staršem popolnoma odtuji. Le ta se delno izraža v nepokorščini, nagli jezi, v odmaknjenosti.

Otrok si išče skrivne koticke, kjer se hoče dokopati do smisla, do razumevanja samega sebe. Mnogokrat so prav tu začetki samoskrbe, ki preresejo v pohanost strast in močno zrahljajo otrokovo telo.

Se bolj nevarno je, če si doraščajoči otrok poišče tovariša, ki ga z osladnimi besedami pouči o drugem spolu. Da, to je še bolj nevarno!

Posledica vsega tega je, da otrok nikoli ne dobi pravičnega odnosa do drugega spola, niti ni o spolnosti pravilno poučen.

Vse zaradi večnega odlašanja staršev, ki so tako naivni, misleč: »Vse ob svojem času!«

Fant ali dekle doraščata brez božajoče in tople roke svojih roditeljev. Vodi ju drugi ali nagon sam.

Tako ni potem nič čudnega, če fant gleda v dekletu le sužnjo, ki ga spolno mora zadovoljiti. — Nič ni čudnega, če se dekle, ki je nihče ni poučil o pravilnem poslanstvu žene, predaja moškemu, ker gre le za užitek.

Prva in najvažnejša osnova za zakon je dobra spolna vzgoja. O njej bo treba govoriti več in več, če bomo hoteli, da bo naša mladina npravstveno visoka — in kar je še bolj važno, srečna v zakonu.

Koliko družin sem že spoznal. Takih, kjer morajo otroci samo ubogati. Vračati se morajo redno. Zvečer morajo biti doma, ker pač ima noč svojo moč. Oče le strogo ukori in uporabi šibo, toda z besedo, toplo in prijateljsko, se mladičem ne približa.

Pride jesen in — mladiči odradijo v šole, službe, v tovarne in pisarne. Na mah je postal svet zanje širok in svoboden.

Stik z drugimi, nenadna sprememba — in čez nekaj dni, tednov, so vse drugačni. Življenje si sami ukradejo. Stroge in težke očetove roke ni več nad njimi. Z njo niso izgubili dosti, toda silno so pogrešali prirčen odnos, pogrešali so pričakovanje v katerem bi jim starši vendarle izrekli odkrito in jasno besedo.

Sedaj so sami. Predajajo se pač življenju, kakor nanese. Saj niso uravnoteženi, nimajo pravega pogleda v veliko skrivnost, ki bi jim morala biti razvozlana. In tako se razgublja in potaplja vedno globlje, potaplja do doka...

Takrat je prepozno! Otroci in velika sramota! Zato mora biti zdrav zakon sklenjen in nič več —!

Zamisljite se mi vsi taki, ki niso sami krivi, da morajo nadaljevati življenje s človekom, ki ga niti dobro ne poznajo.

Dobra spolna vzgoja, ki bi jo kot predmet morali vključiti v vse naše srednje in strokovne šole in jo pravilno znanstveno osvetliti z medicinskega in psihološko-pedagoškega stališča, je najvažnejša in odločilna osnova za res dober in srečen zakon.

O karakterju obeh partnerjev, temeljtemu medsebojnemu spoznavanju in o materialnem ozadju drugič več.

V. Smajš

IZ ŽIVLJENJA NA NAŠI VASI

Najboljši kmetje v laški občini so bili nagrajeni

Kmečko zadrudni teden v Laškem je poleg uspele razstave in prireditve uspel prirediti tudi nagradno ocenjevanje najboljših živinorejcev, sadjarjev, vrtov, semenskih pridelkov itd.

Na živinorejski razstavi je kmetijsko gospodarstvo iz Rimske Toplice dobilo prvo nagrado za sivo-rjavo kravo

Jože iz Lahomnega (železni plug), Semrou Riko z Vrha nad Laškim (škopilnico), Deželak Terezija z Vrha nad Laškim in kmetijsko gospodarstvo Rimske Toplice (po 1000 din).

Najboljši razmnoževalci semenskega krompirja so se po nagradah razvrstili takole: Aškerc Anton iz Kladja (zapr-

Kmečka »ohcet« ob Tednu kmečkega zadrudništva v Laškem

»Roglja«. Za kravo »Vidra« sivopšenične pasme je prvo nagrado prejel Deželak Jože z Vrha nad Laškim. Vršec Miloš iz Rim. Toplice in Rezek Martin iz Lahomnega pa sta dobila prvi nagradi za najboljše telice. Teršek Anton iz Harja pa je dobil prvo nagrado za sivopšeničnega bika Risa. Ocenjenih je bilo še 13 krav in telic.

Kot najboljši razmnoževalci slovenskega žita so bili ocenjeni in nagrajeni naslednji: Vršec Miloš iz Rimske Toplice (dobil je travnično brano), Lešnik

šilec), Gunzek Alojz iz Debra (njivsko brano), Frece Danijel iz Brodnice (škopilnico), Maček Jože iz Reke nad Laškim, Pušnik Janez iz Plazovja, Polanc Jože iz Tevč, Rajh Jože iz Tevč, Teršek Anton iz Harja in Kranjc Ludvik iz Brstnika pa so dobili denarne nagrade.

Med sadjarji sta za dolgoletno delo na sadjarskem področju dobila priznanje Lešnik Alojz iz Rečice in Start Valentin iz Laškega. Diplome za najboljše razstavljeno sadje pa so dobili: Knez Vinko, Frece Martin, Rataj Marija, Kranjc Ludvik, Kranjc Mirko, Bartol Jože, Krašovec Karl, Stravs Cecilija, Gumzej Alojz in Stravs Anton.

Nagrajeni pa so bili tudi najboljši čebelarji — Kranjc Mirko iz Lahomške, Rataj Engelbert iz Laškega in Krašovec Karl iz Stopce.

Delavke pri strojih za pletenje žice

nim težavam še kar uspešno tekmuje z njima, v kvaliteti izdelkov pa ju v nekem pogledu celo prerasča.

O Tovarni žičnih izdelkov v Celju lahko trdimo, da skromno in brez hrupa v silnih težkočah ustvarja svojo proizvodnjo in se naslanja predvsem na iznajdljivost svojega kolektiva. Lepi uspehi, ki jih je dosegla v zadnjih dveh letih, pa so naši javnosti skoro nepoznani.

»Žična« v Celju obstoja že od l. 1933, ko je bila še privatna last podjetnika Vrabčiča. Od leta 1949 do 1952 je bil to obrat Tovarne tehničn, v oktobru istega leta pa so postali samostojno podjetje z delavskim samoupravljanjem. Nepretrgoma do leta 1952 je bilo v tovarni »Žične« zaposlenih samo 19 ljudi in so delali predvsem žično pletivo, posteljne vložke in druge manjše usluge. Tovarna je bila takrat še tako malo znana, da so naši ljudje uvažali iz drugih krajev, predvsem iz Novega Sada, žično pletivo, ki ga je izdelovala celjska »Žična«. Ker so potrebe po žičnih izdelkih naraščale iz dneva v dan, je tovarna uvidela, da mora proizvodnjo razširiti. Tega pa spričo tesnih prostorov in pri svojih 19 delavcih niso mogli kar čez noč doseči. Toda začeli so se postopoma uveljavljati. Ker bi razširitev tovarne terjala prevelike denarne žrtve, so leta 1953 v istih prostorih začeli vsi obrati delati v dveh in treh izmenah. S povečanim proizvodnim planom se je sukcesivno pomnožila tudi delovna sila in so od 19 delavcev dvignili stalež zaposlenih na 80 ljudi. Istega leta so v podjetju ustanovili tudi ključavničarski obrat. Ker je bivši lastnik Vrabčič že pred vojno izdeloval razne predmete za potrebe bolnišnic, se je »Žična« z ustanovitvijo ključavničarskega obrata tudi zdaj odločila izdelovati razno opremo za bolnišnice. Stopil: so v zvezo s Svetom za zdravstvo, ki jim je dalo smernice, kaj naj bi prvenstveno izdelovali in česa bolnišnicam najbolj primanjkuje.

Začeli so z izdelavo bolniških postelj, omaric, ležalnikov, vrtilnih stoličkov instrumentalnih omaric in podobno. Pro-

enokrnljih in dvokrnljih vrat ter z izdelavo karo pletiva. Proizvodnja je v letu 1954 dosegla višek, zato pa jih je prostorna tiska spravila v silno zadrego. Ključavničarski obrat je bil po zasledbi delovne sile najmočnejši in je nujno terjala prostorninskega razmaha. Zato so v lastni režiji bivše skladišče spremenili v ključavničarsko halo, istočasno pa postavili novo pomožno skladišče. Vse to pa še vedno ni odgovarjalo potrebam, kajti proizvodnja se je od 135 ton v letu 1952 v letošnjem letu dvignila na 738 ton. Zasilni izhod iz te prostorne stiske so našli na ta način, da so se v mestu povezali s pleskarskim obratom, ki jim sproti odvzema zgotovljene predmete in grede po pleskanju kar od njih v široko prodajo. Zelo resno se kolektiv »Žične« bavi z mislijo, da bi imel svoj lastni pleskarski obrat, ker bi s tem pri izdelovanju kovinskega pohištva lahko proizvodne stroške pocenili vsaj za 20%. Zal pa te zamisli zaenkrat še ne morejo uresničiti.

40% STROJNEGA PARKA NEIZKORISCENEGA ZARADI POMANJKANJA SUROVIN

Veliko povpraševanje po izdelkih žične industrije spravlja kolektiv celjske »Žične« samo v nejevoljo, ker se zavedajo, da bi z lahkoto krili vse potrebe, če bi bila možnost nabave surovin večja. Lahko si mislimo, da marljivi delavci težko gledajo v svojem obratu — denimo avtomat za šestkotno merkur pletivo, ki je v celem letu morala samo 6 tednov v pogonu, vse ostali čas pa praznuje zaradi pomanjkanja surovin. Če bi ta avtomat, ki je sicer že star, toda še vedno vreden sodobnih tipov, teklen nepretrgoma v treh izmenah, bi lahko samo 6 ljudi doseglo odnosno celo prekoračilo celoletni proizvodni plan. (To se pravi, da bi na tem avtomatu lahko pridelali letno 1500 ton žice). Po tej žici odnosno po tem šestkotnem žičnem pletivu je pri nas kot v inozemstvu največ povpraševanja.

Prav tako kot na ta dragoceni avtomat pa delavci vznejevoljeni obračajo oči na prototip avtomata za izdelovanje

Kotiček za naše žene

BARVANJE BLAGA

Danes izdelujemo doma že prav dobro barvila za blago, vendar doslikrat

nevečje gospodinjne krivijo tovarno, da izdeluje slabe proizvode, če se jim barvanje lkanin kakor koli ni posrečilo. Vendar se dajo blago, obleke in volna prav lepo pobarvati, če se poslužimo pravih postopkov barvanja. Da ne bo jeze in neupravičenega godrnjanja nad slabo kakovostjo barve, se držite pri tem delu naslednjega navodila:

Pred barvanjem poročemo iz obleke vse gume, nakar jo operemo v čisti, vroči vodi. Zlasti velja to za nova blaga, da odpravimo apreluro. Vsekakor pa moramo vsako blago pred barvanjem zmočiti. Zavilek barve zadostuje povprečno za 300 gramov belega blaga ali za 600 gramov barvanega. Barvo raztopimo v eni dvanajstinki litra vrele vode ter jo precedimo skozi platneno krpo v lonec s kropom, v katerem bomo barvali.

Če barvamo pol kilograma težko obleko, potrebujemo najmanj 5 l vode. Blago mora biti z vodo popolnoma pokrilo, med kuhanjem pa ga pridno obračamo, da se ne prime sten ali barvne usedline, sicer bo lisasto. Ko ga kuhamo približno 15 minut, dodamo na 100 g teže blaga žlico kuhinjske soli in kisa, nato pa kuhamo še četr ure. Mokro blago je na oko vedno temnejše barve kakor suho, zato nas to ne sme zapeljati, da je obleka že zadostno

pobarvana. Obleko ali blago pustimo v barvi toliko časa, da se povsem ohladi, naposled pa jo začnemo izpirati in jo izpiramo toliko časa, da je voda povsem čista. Posušimo jo v senci.

*

Prti iz povoščenega platna ostanejo dolgo časa lepi in trpežni, če jih čistimo z mehko krpo in mlačno vodo, najbolje z deževnico. Če je prtli že zgubil lesk, mu ga vrnemo z mlekom. Ko smo z mlačno vodo že umili prt, polijemo nanj nekaj žlic mleka, ga razmazamo po vsej površini, nato pa zličimo s suho in čisto krpo. Vroča voda, soda, lug in lužno milo pa povoščeno platno kmalu uničijo.

Nedavno je imela zadruga polletni občni zbor. Zadrudniki so pregledali uspehe svojega dela za pol leta nazaj in ugotovili, da je bilo največ zanimanja za delo pospeševalnih odsekov in za posestvo KZ. Najbolj aglen je bil sadjarsko-vinogradniški odsek, pa tudi živinorejski so imeli uspeh.

Zadrudno življenje v Kozjem

Kozjanska zadruga je pred kratkim na pobudo zadrudnice Tiličke Prešiček organizirala tečaj za vkuhanje sadja in zelenjave, ki ga je obiskalo nad 40 zadrudnic. Tečaj je vodila Tončka Sotošek. Ta tečaj bo gospodinjam zelo koristil, zlasti letos, ko je dovolj sadja.

Kmetijsko posestvo (40 ha) se pod vodstvom ekonoma Božička dobro razvija. Letos bo prvič posestvo zaključilo letno bilanco brez izgube. Zasadili so nov sadovnjak na 3 ha zemlje in nov 2 hektarski vinograd, ki ga bo mogoče strojno obdelovati.

Pri KZ je organiziran krožek kmečke mladine, edini v okraju, ki zelo dobro deluje. Imajo predavanja in ekskurzije in se praktično učijo sadjarstva in vinogradništva.

Preteklo nedeljo je zadruga organizirala skupen ogled sadjarsko-vinogradniške razstave v Celju.

Dve domači halji. Prva je prav mikavna z vitimi progami v barvi, kakršna odgovarja blagu — druga z dvojnimi velikim ovratnikom je zelo prikladna za hladnejše jesenske dni.

OBIŠČITE GOSPODARSKO-HMELJARSKO RAZSTAVO

IZ CELJA...

Na Dolgem polju so ustanovili Strelsko družino „Branko Ivanuša“

V torek zvečer je bil na Dolgem polju ustanovni sestanek nove strelske družine v Celju. Udeleženci so napolnili dvorano pri Kladivarjem stadionu.

PIONIRJI — SAHISTI Z DOLGEA POLJA V TEDNU OTROKA

Preteklo nedeljo so pionirji v čast Tedna otroka odigrali šahovsko simulantko. Z njimi je igral član mestnega šahovskega društva tov. Borovšak. Pred otvoritvijo igre je prof. Jakhel v kratkih besedah orisal pomen te lepe igre ter jim želel obilo uspeha. Zanimivo je bilo gledati mlade sahiste, kako so s pozornostjo spremljali vsako naspotnikovo potezo. Na koncu so bila razdeljena tudi darila za tiste, ki so dosegli najlepše uspehe.

Pionirski šahovski krožek na Dolgem polju naj bi tudi v bodoče deloval in se tako lepo razvijal.

BIVŠI CELJSKI DIJAKI

30 bivših celjskih dijakov se je preteklo soboto, 8. oktobra 1955, ob 35-letnici mature letnika 1920 zbralo v vrtni dvorani hotela „Evropa“ v Celju. Tega sestanka sta se od živih profesorjev udeležila direktorja v pokoji profesor Franjo Mravljak in Martin Mastnak.

Po pozdravnem govoru sklicatelja sestanka so se vrstili govori resne in šaljive vsebine, obujali smo spomine na vsele in žalostne dneve bivših celjskih dijakov, generacije, ki je doživela prvo in drugo svetovno vojno, v katerih je marsikateri naših tovarišev izginil s tega sveta. V prisrčnem in veseljem razpoloženju smo se šele zgodaj zjutraj razšli zopet na svoje domove, v prijetnem spominu na ta večer in z željo, da se vsi zopet sestanejo leta 1960!

Dr. M.

LJUDSKA UNIVERZA V CELJU

V četrtek, 20. oktobra ob 19.30 bo predaval v centralni predavalnici na učiteljsku ravnatelj gimnazije iz Maribora, tov. prof. Mavricij Zgonik o temi: »Borba narodov in ljudstev za svobodo«. Vsi vljudno vabljeni.

DOBER ZAČETEK JEZIKOVNIH TEČAJEV LJUDSKE UNIVERZE V CELJU

Ljudska univerza v Celju je kot vsako leto pričela z uspešnim poučevanjem tujih jezikov. Po dosedanjih podatkih se je vpisalo 125 interesentov, kar je zelo razveseljujoče dejstvo. To dokazuje, da naši delovni ljudje čutilo potrebo za obvladovanje tujih jezikov in se jih žele učiti. Ker pa se še mnogi naknadno prijavljajo, je sklepali, da bodo jezikovni tečaji imeli letos še boljši uspeh. Predvsem je veliko zanimanje za začetniške tečaje, manj pa za nadaljevalne. V številnih bi bila slika naslednja: angleški začetniški 21, dva nemška začetniška 43 in esperanto 20. Nadaljevalni tečaji so samo iz angleščine in sicer II. letnik 15, III. 11, IV. 9 in V. 6. Upamo, da bo med letošnjimi začetniki več vztrajnosti, saj morajo razumeti, da obvladanje tujega jezika zahteva večletni trud in učenje.

ČRVI V KRUHU

Pred dnevi se je zgledala v uredništvu tovarišica ter razgrnila pred seboj zavojček razdrobljenega kruha, v katerem sta bila dva črva. Kruh je kupila v celjski pekarni Mlakar na Dolgem polju.

Povedala je, da je črve našla hišna pomočnica, ko je drobila otroku kruh v kavo. Prav gotovo je v kruhu iz te pekarnice še več črvov, le da jih odrasli pri uživanju kruha težje opazijo.

Ce bi v tej pekarni sejali moko, se kaj takega prav gotovo ne bi pripetilo. Zato bi bilo zaželeno, da ta obrat obišče sanitarna inšpekcija.

KAM V NEDELJO IZ CELJA?

Zaradi nezanesljivega vremena bomo napravili tokrat samo popoldanski izlet! Skozi mestni park gremo do gostišča »Na hribčku« (bivši Petriček) in zavijemo navzgor skozi sadovnjake, polne lepote sadja, in pridemo mimo Pečnika do lovske kočice celjske Lovske družine. Tu se pred kočo lahko malo odpočijemo, mogoče imamo srečo, da so morda prav naši celjski lovci tam v bližini na lovu in si bomo lahko ogledali v tem primeru njihov prijazni dom pod Humom.

Po kratkem počitku zavijemo v smeri proti Košnici skozi gozd, iz katerega pridemo na večjo planoto — Travniki. Tu imamo lep razgled naravnost proti Celjski koči in proti Gozdniku in Mrzlici. S tega travnika nadaljujemo pot navzdol skozi gozd mimo opuščene majhne stanovanjske hišice in pred bivšo Rakušovo vinogradiško vilo krenemo na desno skozi Košnico; mimo Knehtlne pridemo kmalu na vozno cesto, po kateri dosežemo v 10 minutah gostišče Belaj in pridemo tako po Bregu nazaj v Celje.

Ves ta izlet, na katerem bomo uživali vse lepote jesenskega časa, ko se narava igra z najrazličnejšimi barvami po zelenju in zlati v gozdovih, bo trajal ob primernih hoji dve uri. Če nas bo dohitel na potu pohljevi jesenski dež, imamo dovolj prilike, da stopimo pod krov te ali one gostoljubne kmečke hiše ali krenemo v kako gostišče!

Dr. M.

Pri trgovskem podjetju

Volna

nič novega - samo ZABAVNI VEČER

Pri celjskem trgovskem podjetju »Volna« je vse po starem. Izložbe so še vedno v izgradnji, torej stanje je staro. Blago, ki ga prodajajo je vedno najboljše kvalitete, najmodernejših vzorcev in barv, tudi to menda že vsi vemo — torej nič novega. Kaj bi torej bilo novega?

Vprašajte jih sami, če je kaj novega pri njih.

»Nič, sicer pa bomo po stari navadi imeli predzadnjo v tem mesecu spet kulturno zabavno večer. Morda bi to staro tradicijo vendarle vzeli za novost?«

To je že tretja prireditev, ki nam jo pripravljajo »Volna« v Celju. Tokrat so strune nekoliko drugače ubrali, ker vedo, da je potrošnik izbirčen, a ne samo pri blagu, tudi v dvorani hoče kaj novega videti, kot ne mara nositi vedno eno ponošeno obleko.

Ferö Souvan oziroma njegov orkester z nepogrešljivo claviolino nam je že znan. Torej nič novega. Toda ta orkester nam je Celjanom kot svečana obleka, ki jo redko nosimo, pa nam je vedno kot nova. V naši garderobi imamo obleko, ki bi jo kar naprej nosili, toda vročih dni je malo. Nekaj takega je med nastopajočimi znana pevka Vida Lavrenčičeva s svojimi ognjevitimi južnoameriški napetimi. Božo Podkrajšek in Zlatko Zei nas bosta zgečkala, da nam zdaj na jesen ne bo tolišča pokvarila vitke linije. Torej vse po starem.

Kot poslovni prijatelj »Volne« bo na tem večeru prikazala Tovarna pletenin »Rašica« pri Ljubljani revijo pletenin oblačil, kot so obleke, kostumi, jopice itd. S seboj pripeljejo svoje manekenke, ki so baje kar čedne, kar je tudi novost za Celje. (Oprostite zlobi.)

Pozor. Pri vseh štirih predstavah na en dan (to je rekordno mučenje ansambla — tudi novost) bo podjetje »Volna« delilo nagrade. Sicer pa tudi to ni nič novega. Stara navada je železna srajca.

Podjetje tokrat vstopnic ne bo rezerviralo niti prodajalo. Pustite telefon kar pri miru. To je sicer novost, toda podjetje želi, da bi vsak dobil vstopnico — predstav bo dovolj. Predprodaja bo pri blagajni Ljudskega odra od 25. oktobra dalje, dnevno od 16. do 18. ure.

Nič novega torej ni, da si trgovsko podjetje »Volna« vedno znova prizadeva, da nam poleg dobre in kulturne postrežbe v trgovini, posreduje in pripravi kulturne in zabavne prireditve, ki jih veselim in lepega želimo Celjanom ter okolici nam ni nikoli preveč.

...IN ZALEDJJA

O delu občinskega odbora prosvetnih društev v Vojniku

Komune — nove, večje občine — zopet nova upravna razdelitev, vse to je pretekle mesece dajalo ljudem snov za mnoga razpravljanja. Kako se bo to novo zopet obneslo? V čem bo boljše?

Po dobrem mesecu od ustanovitve dobiva delo jasnejše oblike. Med mnogimi družbenimi organizacijami, od katerih vsaka na svoj način posega v načine in cilje našega življenja, je Ljudska prosveta organizacija, ki naj dopolnjuje vzgojo in izobrazbo našega človeka.

Okrajni izvršni odbor celjske Ljudske prosvete je v drugi polovici septembra na svoji seji predvidel ustanovitve občinskih zvez prosvetnih društev v novih občinah.

V vojniški občini vključuje odbor Občinske zveze prosvetnih društev pet društev, in sicer: Vojnik, Frankovo, Stirmeč, Socko in Dobrno. Teden

dni po ustanovnem sestanku, se je odbor sestel. Ta sestanek je že dal slutiti koristnost povezave in izmenjave misli ljudi, ki delajo v približno podobnih prilikah. Po pregledu možnosti v vsakem posameznem društvu, to je sedaj v ožjem krogu mogoče, je bil sestavljen okvirni program dela. Tako bodo štiri društva imela predavanja na Ljudski univerzi, nadaljevalni izobraževalni tečaji bodo v treh društvih, na novo bosta ustanovljeni dve pevski društvi, igralske družine v vseh društvih bodo naštevala vsaj po dve igri in režiserji posameznih društev si bodo medsebojno pomagali pri študiju in izvedbi del. Knjižnicam bodo v vseh društvih posvetili čim več pozornosti.

Začetno delo v okviru novih občin že osvetljuje namen nove upravne razdelitve. Boljše poznavanje krajevnih razmer bo lahko dajalo več pobud, več načrtnosti in delu in tudi več medsebojne pomoči.

V. F. D.

ASFALTIRANJE SEVERNE STRANSKE CESTE V ZALCU

Zadnja leta dobiva središče našega hmeljarstva in sedež žalske občine vedno lepše lice. Začeli so asfaltirati oziroma kockati savinjsko magistralo. Ob lanskem kongresu evropskega biroja za hmelj so asfaltirali južno stransko cestišče in cesto, ki drži mimo banke proti postaji, medtem ko je ostala severna stranska cesta še vedno v starem stanju. Zaradi določitve novih avtobusnih postajališč so zadnje dni pričeli modernizirati tudi cestišče, s čimer bo za vselej konec neprijetnega in zdravju škodljivega prašenja v trgu. Če bo občina začela dela na modernizaciji ulic in cest nadaljevala tudi še mimo pošte in proti postaji, potem šele bo dobil prijazni trg ob Savinji resnično priklupno podobo.

NA ŽALSKI GIMNAZIJI NAJ POSKRBIJO ZA SHRANJEVALNICO KOLES

Dan za dnem se vozi v žalsko gimnazijo od blizu in daleč s kolesi nad 150 dijakov in dijakin. Ker v šolskem poslopiju ni na razpolago ustreznih prostorov za shranjevanje koles, jih nesrečni dijaki shranjujejo na dvoriščih lastnikov hiš, deloma jih pa prisiljajo kar ob drvarnico na šolskem dvorišču. Nič čudnega ni, če pri taki praksi temu ali onemu izgine električna svetilka ali pa mu jo kak nepridiprav razbije. Neogibno potrebno je, da najde uprava šole potrebna sredstva za postavitev lesene shranjevalnice koles, s čimer bo za vselej odpravljeno dosedanje nemogoče stanje.

IZ POLZELE

Pred dnevi so upokojenci pod pokroviteljstvom Tovarne nogavic na Polzeli proslavili 10. obletnico osvoboditve. Na proslavi, katere so se udeležili skoraj vsi od 162 upokojencev, je govoril predsednik Občinskega odbora SZDL v Zalcu tov. Ivan Kovač. Ob tej priliki so upokojenci razvili tudi društveni prapor.

Na Polzeli bodo 29. novembra razvili kar štiri društvene prapore. Za to priliko že pripravljajo primerne programe. Prapore bodo razvila tamkajšnja društva Svoboda, Partizan, sindikalna podružnica Tovarne nogavic in tovarniško gasilsko društvo.

Z VRANSKEGA

Preteklo nedeljo je bila na Vranskem mladinska komunska konferenca. Konferenca je pokazala, da je bilo delo mladine na Vranskem precej pomanjkljivo. Dve mladinski organizaciji sta v tej občini in obe v trgu. V bodoče bodo morali odpraviti razliko med trko in okoliško mladino, pridobiti čim več novih članov, organizirati predavanja ter postaviti mladinske aktivne v Kovinskem podjetju in Prekopi. Na konferenci je bil navzoč predsednik okrajnega komiteja LMS tov. Gradišnik ter zastopniki množičnih organizacij z Vranskega.

K. J.

IZ PREVORJA

Svet za zdravstvo občine Sentjur je razpravljal o zobni ambulanti na Prevorju. Ker je Kozje sedaj brez zobarja, si prebivalstvo želi, da bi šentjurski dentist ordiniral enkrat tedensko na Prevorju. Okoliš je velik in ljudem bi bilo zelo ustrezno, če bi si lahko poskali bližje zobotehnično pomoč, s čimer bi si prihranili na času in stroških.

IZ SLIVNICE

Nedavno so imeli slivniški zadrugiški polletni občni zbor. Zboru je prisostvoval zastopnik OZZ dr. Pavlič. Na široko so obravnavali delo kmetijske zadruge. Po uvodnem govoru predsednika zadruge tov. Čokle Ferdinanda, so poročali predsednik pospeševalnih odsekov. Iz teh poročil je bilo razvidno, da si povsod prizadevajo povečati dejavnost. Zlasti se trudijo živinorejci in sadjarji. Sadjarjem dela največ preglastic kapar, vendar ga vztrajno uničujejo. Tudi živinorejci si zelo prizadevajo, da bi imeli čim več čistokrvne živine. Uslužbenci trgovine se morajo ukvarjati še z vrsto drugih del in tako mnogo pripomorejo k dohodkom zadruge. Primanjuje strojev in ljudi, a kljub temu ima zadruga od polletja okoli 900 000 din dobička. Tukaj ima glavni delež trgovina, kajti ni še všteta vrednost poljskih pridelkov.

A. D.

Gibanje prebivalstva v celjski okolici

V času od 1. do 10. 10. 1955 je bilo rojenih 15 dečkov in 10 deklic.

Poročili so se:

Stanislav Jurkovič, klepar iz Sp. Sečova, obč. Rogaska Slatina in Stanislava Plemenitaša, slačičarka iz Rogaske Slatine;

Umrli so:

Jera Sedmicek iz Podloga obč. Zalec, stara 69 let; Frančiška Cokan iz Zg. Brij, obč. Zalec, stara 69 let; Ivana Uršič iz Sempetra v Sav. dolini, stara 44 let; Marko Knežar, posestnik in gostilničar v Brodeh, obč. Vransko, star 69 let; Terezija Poviner, gospodinja iz Jeronima, stara 63 let; Antonija Krtičan, posestnica iz Topol, obč. Rogaska Slatina; Rok Potočnik, osebnih upokojenec iz Loga, obč. Rogaska Slatina, star 47 let; Jožeta Matko, zasebnica iz Tešove, obč. Vransko, star 69 let;

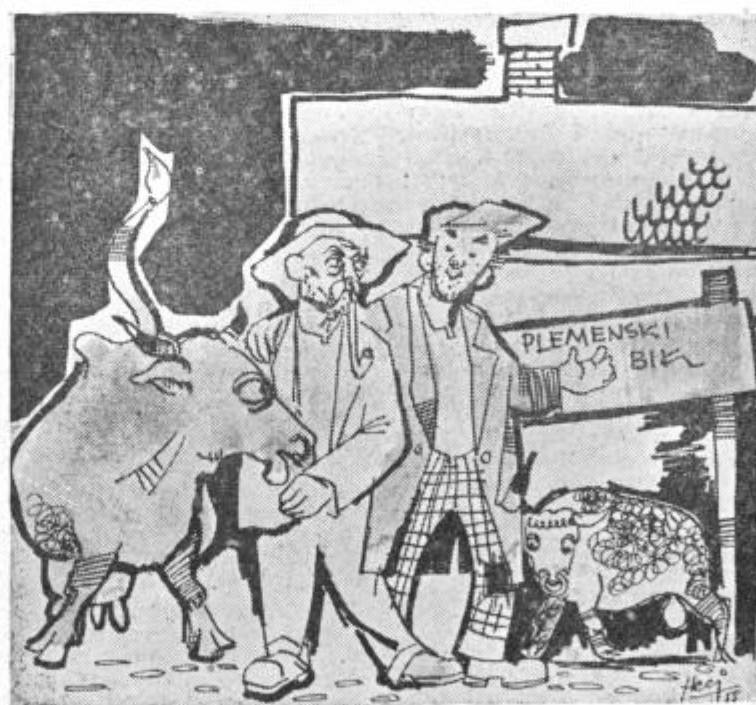
Manjše podjetje v Celju sprejme

RAČUNOVODJA

pod ugodnimi pogoji

Ponudbe na upravo lista pod »Knjigovodja«

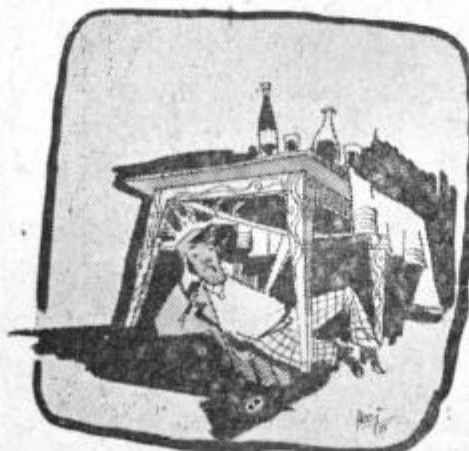
FRANČEK FRAKELJ: Poroka

(V nekaterih kraljih imajo zakotne bike, ki niso pasemsko čisti — še več, celo nesposobni)

Franček Frakelj očancu:

»Oče, pa ste povedali temu smrkavemu bikcu zakaj gre!«

Franček Frakelj je sanjal, da se mu je takole godilo na vinski poskušnji. Pa le sanjal — »štamperl« je bil v resnici predrag.

Preklic pod lipo: da kdo ne stori v »stall« hudega greha krvoskrustval! Pazite, da bik ne pride do sestre!

TEKSTILNA TOVARNA

SEMPETER V SAV. DOLINI

proizvaja in nudi beljena platna

v vseh širinah. Naši kvalitetni

izdelki so znani na domačem in

tujem trgu.

KMETIJSKA ZADRUGA

SLIVNICA PRI CELJU

prodaja naslednja osnovna sredstva:

1. krožno brano
2. robkač za koruzo
3. okopalnik vprežni
4. ročni okopalnik
5. sejalnica za koruzo
6. živalni stroj »Singer«
7. pisalni stroj »Urania«

Vsi ti predmeti so v dobrem stanju. Interesenti naj se zgledajo v zadrugi dne 16. 10. 1955 ob 10. uri ali pa pošljejo ponudbe na naš naslov.

Dr. M.

V ŽALCU OD 16. DO 22. OKTOBRA 1955

IZREDNA KONFERENCA »SVOBODA« IN LJUDSKO-PROSVETNIH DRUŠTEV CELJSKEGA OKRAJA

Čeprav mimo dnevnega reda je RAZPRAVA V ČRNO ZADELA PROBLEME, ki naj jih obravnavajo prvosvetne organizacije

V nedeljo dopoldan je dvorani SGP »Beton« bila izredna konferenca predstavnikov DPD »Svoboda« in vseh ljudsko-prosvetnih društev celjskega okraja, katere se je udeležilo nad 120 delegatov in gostov. Konferenci so prisostvovali: Član Glavnega odbora Zveze »Svoboda« tov. Roman Albreht, sekretar OK ZKS v Celju tov. Frane Simončič, predsednik OSS v Celju tov. Albin Medved, predsednik Sveta za šolstvo tov. Anton Aškerc, predsednik Sveta za kulturo OLO tov. Tine Oreš, predsednik Sveta za kulturo celjske občine in predsednik OO Ljudske prosvete tov. Marica Frece ter veliko število najvidnejših delavcev ter organizatorjev prosvetnega življenja v okraju.

Namen te konference je bil, da se delegati prosvetnih društev seznajajo z vsebino vzrokov, ki so terjali izreden Kongres DPD »Svoboda« in ljudsko-prosvetnih društev, ki bo čez teden dni na Jesenicah.

O desetletnih uspehih kulturnoprosvetnih, umetniških in izobraževalnih društev je v uvodu poročala tov. Marica Frece. V svojem poročilu je navedla, da je v celjskem okraju 15 društev »Svoboda« s 5200 člani in 87 drugih ljudskoprosvetnih društev z 8800 člani. Vsa ta društva so opravila uspešno svojo nalogo pri dviganju kulturne ravni in prosvetljanju ljudskih množic.

Prvi je v razpravo posegel tov. Roman Albreht. Poročal je o vzrokih, ki so pripeljali do sklepa o sklicanju izrednega kongresa na Jesenicah. Mi ne moremo biti zadovoljni, je dejal tov. Albreht, če naučimo nekoga zapeti pesem, ali recitirati. Tako čitalniško prosvetlarstvo je pri nas minilo. Mi nimamo več opravka z ljudmi, ki jim ni treba pomagati zgolj iz duhovne zaostalosti, mi imamo višje naloge. Delovni človek je danes gospodar v svoji državi, mi moramo gospodariti novega človeka, človeka, ki bo kos vsem nalogam naše socialistične graditve. Tega pa ne moremo več doseči s predpisovanjem programov dela v društvih. Društva morajo obravnavati tisto, kar je najbolj potrebno za vsestransko izobražbo delovnega človeka. Tov. Albreht je na široko razložil načrte in smer delovanja prosvetnih društev v bodoče. Obrazložil je tudi glavne spremembe v organizacijskem pogledu delovanja bodoče enotne organizacije prosvetnih društev pri nas.

Zelo živo je v razpravo posegel prizadevni pevovodja celjske »Svobode« prof. Ferinc. Poročal je, da vsi zlati družbeni radi temeljijo na individualizmu in samopašnosti vladajočih vrhov, medtem ko ljudstvo ni imelo prilike izobraževanja. Mi moramo poskrbeti, je dejal, da postanejo naši delavci, kot lastniki proizvodnih sil, vsestransko izobraženi, da bodo razumeli ekonomiko, da bodo lažje in z večjim uspehom gospodarili.

Delegat iz Preboda je opozoril, da pri tej prenosni družbi ne smemo pozabiti na kmečka društva, na izobraževanje kmečkega prebivalstva, saj le to še posebno potrebuje pomoč.

Tov. Simončič je pozdravil ta prispevek k razpravi. Potrdil je, da je prosvetno delo še posebno važno med kmečkimi prebivalci. Danes se dogaja, da kmetje nasedajo špekulantom, so zaradi neznanja gospodarske politike obrnjeni k samim sebi in teže razumejo naše skupne napore ter interese. Tov. Simončič je precej na široko razpravljal o tem, da ne moremo uspešno dvigati življenjske ravni delovnim ljudem, če tega ne storimo pri osnovah. Samo zmanjšanje kapitalne izgradnje, znižanje izdatkov za armado še ne more stanju od pomoči. V naši državi ne sme nihče imeti boljšega življenja na račun drugega, pa tudi kmetije ne na račun delavstva.

Razprava se je preusmerila v živahen pogovor o vseh najbolj perečih gospodarskih, družbenih in političnih problemih. Neopazno je razprava nekoliko zdrknila s predvidenega dnevnega reda, toda zelo pozitivno. Razpra-

va, v katero so ognjevitost posegali delegati in gostje, je močno zainteresirala vse. Ker so prihajale na dan besede o vseh mogočih problemih, ko so nanje drugi spet odgovarjali, se je pojavila vrsta takih zaključkov, ki bodo v bodoče temelj prosvetnega delovanja.

Tovariš Roman Albreht je presenečen nad tako živahnim razpravljanjem dejal: Trudil sem se, da bi vam čim bolj prikazal smernice za bodoče delo prosvetnih društev, toda ni mi zdaleč tako uspešno, kot je v razpravi uspešno vam samim. To, o čemer ste govorili, to so področja vašega delovanja, to so problemi, ki jih boste morali razjasniti med ljudmi.

Zal te bogate in vsebinsko pestre razprave ne moremo podrobneje opisovati. Trdimo le lahko, da je malo takih sestankov in konferenc pri nas, s katerih bi udeleženci odnesli toliko koristnih misli.

Na koncu so delegati izvolili 27 delegatov za izredni kongres na Jesenicah. Med delegati so bili izvoljeni tudi tov. Franc Simončič, tov. Albin Medved, tov. Andrej Svetek, tov. Frece Marica, na posebno željo štokrskih železarjev, pa je bil izbran tudi tov. Roman Albreht za delegata našega okraja.

Celjska Svoboda pred novo sezono

Med celjskimi kulturnoprosvetnimi društvi si je Svoboda pridobila velik ugled, spoštovanje in priznanje. Svojege slovesa pa si ni pridobila samo z velikim številom članstva, marveč le z lepimi uspehi svojega kulturnoprosvetnega dela. S svojim smotnim delovnim načrtom si utira pot v široko ljudsko množico. Njene sekcije imajo polne roke dela. Izobraževalna sekcija ima za sabo dva tečaja s približno 60 udeleženci. Pevska sekcija vzdržuje moški in ženski pevski zbor. Moški zbor je s svojimi 42 nastopi, zlasti pa s turnejo po Hrvatski in Bosni, kjer je priredil 8 koncertov, ponesel našo pesem daleč prek meja Slovenije. V glasbeni sekciji se uveljavljata njen tamburaški zbor in glasbena šola. Njeni učenci iz vrst delavskih staršev — 56 po številu — se uče violine, klavirja in harmonike. Zelo bogata knjižnica šteje nad 4000 knjig, število bralcev pa že terja nabavo novih knjig, ki jih društvo sproti nabavlja. V dramski sekciji se je povzpel njen odsek Zagrad — Pečovnik s 4 uprizoritvami in že pripravlja nove. Zanimiv je načrt pevske sekcije. Oba zbora pripravljata koncert celjskih komponistov od Ipavcev do najmlajših, ki jih je kar 14. Vsekakor lepa zamisel!

Skoro vse sekcije imajo težave s prostori, najbolj pa to občuti dramska sekcija. Edini prostor za vse vrste vaj je mala dvorana pri bivšem Jugoslovstvu. Le-to pa uporabljajo tudi množične organizacije za svoje zборе in sestanke. Mnogovrstno izobraževalno delo je združeno z velikimi ovirami.

Spet so se odprla vrata našega gledališča, spet se bodo vrstili teaterski večeri, za naše mesto v zadnjih letih edini kulturni dogodek, ki z istim predmetom prešinja in prevzema več kot tisoč ljubiteljev gledališke umetnosti. Ta del celjskega občinstva živi z gledališčem in preživlja sezono od premiere do premiere, od abonmaja do abonmaja. Gledališče, ki se mu je posrečilo okoli sebe zbrati toliko in takih ljudi, nedvomno dela v ugodnem ozračju, kajti gledališče je bolj kot vsaka druga umetnost navezana na družbo, je socialna, ljudska umetnost. Tu pa že naš avditorij, ki mu marsikdo, zaverovan v arhitekturo in ureditev doslej običajnih in modnih gledaliških hiš, očita to in ono pomanjkljivost, občinstvo za nekaj ur intimneje poveže med seboj in ga takorekč pretopi v živo substanc gledališča, njegov duhovni temelj (saj o materialnem že dolgo ne moremo več govoriti, ker gledališče pri nas ne živi od in-kasa). Zares smo Celjani lahko veseli svojega gledališča. Žrtve naše skupnosti niso bile zastonj, gledati moramo le, da bomo od predstave do predstave doživljali misterij gledališča tako, kakor je za njegovo rast najbolj potrebno in ugodno: njegovo človeško, intimno stran bolj kot umetniško in obrtno.

Celjski Othello! Vsekakor z vidika umetniško-obrtni strani nad vse napeta, živčna zadeva. Mlado gledališče, ki je pod izredno močnim umetniškim in pedagoškim vodstvom zares uspešno s Hamletom in tisti predstavi dalo blesek, ki bi ga komaj komaj kdo pričakoval od takih majhnega gledališča, se spoprije z eno od najbolj premožanih Shakespeareovih štorij, s snovjo, ki je Shakespeare vanjo prodiral z vso močjo ustvarjalnega duha od prvih del pa skoraj do zadnjega, s snovjo, ki predstavlja z vsemi svojimi otenki enega od najbolj splošnih človeških impulzov. To je snov, ki enako zajema v svoj čar in žar antičnega, renesančnega in današnjega človeka.

Ne čutim se v gledališki praksi in teoriji toliko podkovane, da bi natančno ocenil delo igralcev, režiserja, umetniškega vodstva in vseh drugih činiteljev, ki od njih zavisi uspešnost predstave. Zato samo nekaj opazk.

O režiji Shakespeareovih del se je toliko napisalo, da je težko kaj novega izmisliti. Ogoljen oder, oder brez realistične navlake, ki jo je terjala deloma miselnost, oder brez kulisa, ki je prepuščen igri svetlobnih šopov, seveda tudi ni novost. S tem se je mnogo ukvarjala ruska shakespeareologija, v letih pred zadnjo vojno n. pr. režiser Realističnega teatra Ohlopkov. To je bilo za uprizoritev Shakespeareovih vedram revolucionarno dejanje in dramaturgiji večji del ne v škodo, čeprav tako režijo rado vleče v formalizem, lahko pa tudi v čudne domisele. No, Gombac je srečno izvozil med to Scilo in Karibdo in dal v smislu svojih razpredanj v Gledališkem listu posrečeno režijo enega dramskega, igralško in človeško najbolj zahtevnih del velikega ustvarjalca značaje, dramskega Mojzesa, ki je iz mrtve skale s čarovno palico izvabil vodo življenja. Če bi hotel zaobseči celotni vtis o njegovi režiji, bi rekel, da mi je všeč izredno resno, naravnost težaško delo, ki ga je opravil, izdelanost in doslednost njegove uprizoritve. To pomeni, da je Gombac režiser z trdnim konceptom, s solidnimi prijemi in preciznim režimom. Na drugi strani pa sem v režiji pogrešal mladeniškega poleta, želel bi videti v uprizoritvi več ozračja in bleśka. Da, bleśka, tistega shakespeareanskega bleśka, ki ne zavisi od dolžine predstave, od kulisa in druge mašinerije, marveč od sloga, od viharosti »letečih« besed, ki vro preko ritmičnih jezov in ustvarjajo ozračje duha, kulture, duhovitosti, praznika, ki slavi lepote jezika in njegove — soli, poezije in poetičnosti. Gombac je z uprizoritvijo podal dramatično moč, dramsko koncentracijo in dramsko miselnost in s tem svojo nalogo opravil tako, da je predstava prepričala. Za moj okus pa bo treba pri tem, ko terjamo »naravnost« igre, določiti neko mejo. Zdrava, mladostna teatralnost spada k Shakespeareju in je besedilu primerna.

(1. oktobra 1955)

Ne čutim se v gledališki praksi in teoriji toliko podkovane, da bi natančno ocenil delo igralcev, režiserja, umetniškega vodstva in vseh drugih činiteljev, ki od njih zavisi uspešnost predstave. Zato samo nekaj opazk.

O režiji Shakespeareovih del se je toliko napisalo, da je težko kaj novega izmisliti. Ogoljen oder, oder brez realistične navlake, ki jo je terjala deloma miselnost, oder brez kulisa, ki je prepuščen igri svetlobnih šopov, seveda tudi ni novost. S tem se je mnogo ukvarjala ruska shakespeareologija, v letih pred zadnjo vojno n. pr. režiser Realističnega teatra Ohlopkov. To je bilo za uprizoritev Shakespeareovih vedram revolucionarno dejanje in dramaturgiji večji del ne v škodo, čeprav tako režijo rado vleče v formalizem, lahko pa tudi v čudne domisele. No, Gombac je srečno izvozil med to Scilo in Karibdo in dal v smislu svojih razpredanj v Gledališkem listu posrečeno režijo enega dramskega, igralško in človeško najbolj zahtevnih del velikega ustvarjalca značaje, dramskega Mojzesa, ki je iz mrtve skale s čarovno palico izvabil vodo življenja. Če bi hotel zaobseči celotni vtis o njegovi režiji, bi rekel, da mi je všeč izredno resno, naravnost težaško delo, ki ga je opravil, izdelanost in doslednost njegove uprizoritve. To pomeni, da je Gombac režiser z trdnim konceptom, s solidnimi prijemi in preciznim režimom. Na drugi strani pa sem v režiji pogrešal mladeniškega poleta, želel bi videti v uprizoritvi več ozračja in bleśka. Da, bleśka, tistega shakespeareanskega bleśka, ki ne zavisi od dolžine predstave, od kulisa in druge mašinerije, marveč od sloga, od viharosti »letečih« besed, ki vro preko ritmičnih jezov in ustvarjajo ozračje duha, kulture, duhovitosti, praznika, ki slavi lepote jezika in njegove — soli, poezije in poetičnosti. Gombac je z uprizoritvijo podal dramatično moč, dramsko koncentracijo in dramsko miselnost in s tem svojo nalogo opravil tako, da je predstava prepričala. Za moj okus pa bo treba pri tem, ko terjamo »naravnost« igre, določiti neko mejo. Zdrava, mladostna teatralnost spada k Shakespeareju in je besedilu primerna.

Skofov Othello je gotovo doslej največja stvaritev tega našega igralca. Igralsko močnejši je bil v svojem lju-

MED NOVIMI KNJIGAMI...

DOKUMENTI NOB:

MED MRZLICO IN DOBROVLJAMI

V Celju je te dni izšla knjiga »Med Mrzlico in Dobrovljami«, ki vsebuje obilico izredno pomembnega gradiva iz predvojnne borbe delavskega razreda ter iz velikih dogodkov ljudske vstaje na tem predelu našega okraja.

Sodelavci knjige so mnogi živeči prvoborci in revolucionarji, mnogo gradiva pa je zbrala komisija za zbiranje podatkov in dokumentov pri OO ZB. Tov. Stane Terčak, ki je knjigo uredil in zbral veliko doslej neznanih dokumentov, je uspel s to knjižno izdajo posredovati sedanjim in bodočim

rodovom obilico bogatega materiala, vsestransko preverjenega, tako da je ta knjiga, poleg zanimivosti, ki veje v njej, najbolj objektivna slika dogodkov predvojnne in medvojnne dohodkov pri nas. Zelo posrečen je način, ko spomine borcev spremljajo originalna poročila okupatorskih žandarmerijskih in gestapovskih izpostav. Ta poročila so sicer nekoliko pretirana, toda daleč od pompozitnosti poročil in propagande, ki so jo Nemci objavljali med vojno za javnost. Spomini borcev in poročila okupatorjevih vojaških kronistov se včasih presenetljivo skladajo, dostikrat pa okupatorska poročila dopolnjujejo nekatere manj jasne dogodke, ki so pri borcih že šli v pozabo. Knjiga ima okoli štirideset sestavkov, veliko slikovnega materiala in skic. Obsega 17 tiskovnih pol ali nad 200 strani. V njej srečujemo tale imena avtorjev: Albin Vipotnik, Nestil Zgank, Fran Roš, Janko Orožen, Anton Kotnik, Ludvik Zupanc, Franc Hribar, Viktor Šoštar, Edi Golc, Marija Vipotnik, Stane Terčak, Ivan Mogu in druga. Mnogo je v knjigi konkretnih imen borcev, imen domačin, ki so partizanom dajale podporo in pomoč, vmes so izdaje, velike okupatorske represalije, prvi talci itd.

Vsekakor je zadnji čas, da je ta knjiga zagledala beli dan. Spomini na slavno preteklost iz dneva in dan bledijo, borci pozabljajo posameznosti, gradiva bo vedno manj in če ne bodo vsi ti spomini čim prej našli svoje mesto v knjigah in zbirkah gradiva pri komisijah ki jih zbira, bomo osiroteli za izredno važne podatke o velikih dogodkih, ki so spremenili razvoj narodov Jugoslavije v progresivno smer.

Veseli nas, da je prva taka knjiga o borbi in osvoboditvi našega naroda na enem delu celjskega okraja izšla.

TUDI V ŠENTJURJU SO ZAČELI Z NOVO GLEDALIŠKO SEZONO

Zadnjo soboto je imela v režiji Ive Vogove premiero, v nedeljo pa prvo ponovitve Grünovega »Atomskega plesa«, igralska družina šentjurskega prosvetnega društva »Bratje Ipavci«. Uprizoritev pomeni začetek gledališke sezone gledaliških amaterjev v neposredni celjski okolici.

In sicer dostojni začetek, kajti že na oko predstava ne more veljati za diletantsko v negativnem smislu. V tehničnem pogledu — zlasti, kar se tiče razsvetljave in dekoracije, šibka je bila zvočna spremljava — lahko velja vsem večjim amaterskim odrom v celjski okolici (seveda, če razpolagajo tudi s primernimi denarnimi sredstvi) kot lep primer skrbi in pozornosti do scene strani gledališke predstave. Pri električno tehnično dobro opremljenem odru pa je treba vedeti, da je namen reflektorja, da s primerno osvetlitvijo podpre igralca oz. da pričara vzdušje, ki ga ustvarja ta ali oni prizor, ne pa, da z mavričnimi barvami na ozadju odvrača pozornost od igre.

Tudi kar se igralske plat predstave tiče, je le-ta na splošno vredna nevskandiranja pohvale. A prav zaradi resnosti in prizadevanja, ki veje od nje, velja pripomniti, da bi bilo potrebno — v glas in kretnji — ostrejšje, izrazitejše oblikovanje značajev, n. pr. med Ro-

bertom, ki ga je dostojno podal Zagar Marjan ter hladnejšima protigradecema — Luise in profesorjem (Svetina Aci in Voga Tugomir), ki sta bila premedla, premalo prepričevalna. Isto velja za polkovnika (Set Franc), dočim so ostale vloge (Stella — Voga Iva, Gospa Ruth — Zdolšek Marija in Nina) bile odigrane precej boljše.

Zelo dobro, vprav brezhibno, pa je bilo znanje vlog, tudi pravorečno dokaj na višini, z izjemo predstavljajca polkovnika, ki se bo moral zagristi tudi v to stran gledališkega dela.

Težji pa bi bil odgovor na vprašanje glede sprejemljivosti ideje te Grünove intelektualistične drame med preprostejšim kmečkim ljudstvom zunaj Šentjurga, s čimer seveda ne mislim, sodobni drami predpostavljati nekih »kmečkih iger z godbo in petjem«. Nasprotno — izbira dela jasno kaže težnjo družine po uprizorjanju sodobne, občečloveške vprašanja obravnavajoče dramske literature, kar je seveda šteti družini samo v dobro.

G. G.

IZ ALBUMOV NAŠIH UMETNIKOV

AKADEMSKI SLIKAR LAVRENCIČ AVGUST: (GORNJA BANJICA) risba

Moderni kmetijski stroji in mladina

Tudi v Angliji posvečajo veliko skrb naprednemu kmetijstvu. V ta namen uče že šolsko mladino, kako se ravna z modernimi kmetijskimi stroji. Na sliki vidimo mladino, ki ima veselje do kmetijstva, kateri vadiateljica izobraževalnega tečaja med počitnicami razlaga na nekem posestvu, kako je treba ravnati z novimi poljedelskimi stroji, ki jih učenci tudi sami sestavljajo.

V tednu otroka

Oče: »Fant! Mama je rekla, da ne ve od kod se ti jemlje neumnost!«
Sin: »Meni pa pravi, da sem se čisto po tebi vrgel!«

»Nič čudnega, če je Adam pobegnil iz raja, če je moral jesti tako kisla jabolka!« pravi na celjski sadni razstavi nekdo, ki je pokusil Adamovo jabolko.

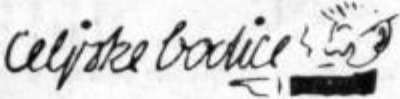

1. Koliko je znašal primanjkljaj v samopostrežni trgovini na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču?
2. Koliko odstotkov otrok je letos končalo svoje osemletno obvezno šolanje v regularnem času?
3. Kaj pomeni koreografija?

1. V samopostrežni trgovini na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču so zabeležili primanjkljaj v znesku din 16.348,—, t. j. komaj 1,27 % od doseženega prometa. To velja za dokaj nizek odstotek, ki ga brez težav krije povprečna marža trgovine na drobno, to pa seveda govori le v prid uvedbe takih trgovin.

2. Po podatkih iz našega pedagoškega tiska je letos končalo svoje osemletno šolanje v regularnem času komaj 30 % otrok, vsi ostali pa so zaključili svojo obveznost v kakem nižjem osnovnošolskem ali gimnazijskem razredu...

3. Beseda koreografija je sestavljena iz grških besed ples in pisati (choreia, graphein) in torej pomeni plesni zapis (z znaki podobnimi notam), koreograf pa za pisovalca plesov, danes pa predvsem učitelja plesa in plesalca. Koreografe imamo pri operi in seveda pri baletu.

SONET

Nekdo pristaš je ekonomskih cen,
a drug je vnet za ekonomske plače.
Nekdo je gospodarski fenomen,
a drug si vsak dan znova krpa hlače.

Za prosto se formiranje vseh cen
kdo navdušuje, drug pa spet drugače.
Nekdo slučajnosti je zlobnih plen,
ki drugemu pokorne so igrače.

Nekdo usode lastne je kovač,
a drug potisnjen je na nakovalo.
Nekdo je daljših, drug spet krajših krač,

različnih je številč lahko stopalo.
Tako življenje na tem svetu pač
z ljudmi uganja včasih tudi šalo.

POKUŠNJA

Na sadno razstavo
je šel moj moštček,
pa skočil mu v glavo
je vinca poliček.
Na vrata potrkal
v večerni je uri:
»Nocoj sem ga srkal,
odpri mi zdaj dur!«
Ob kapljici pristni
sem se ga nasekal,
pokušnji koristni
se nisem odrekal.
Kdor nesi ga more,
ta vinca je vreden,
saj kmalu pokore
bo treznosti teden.
Sem duri odprla,
možčka sprejela,
a njemu iz grla
je sapa zavela
po sladkem muškatu,
po rizlingu belem,
traminčevem zlatu
v objemu veselem.

STARI MATURANTI

Spet so zbrali se v »Evropi«
maturanti. Gaudemus
zvonko je donel pod stropi
in nato Bibamus!

Krepki še, a redkolasi
so v nasmeških zažareli.
Kje so tisti mladi časi,
ko so še noreli!

Zdaj dostojni in zaslužni
jubilej so svoj slavili
in spominjali se tužni
njih, ki spe v gomili.

To življenje jim delilo
poleg »cvekov« je uspehe,
a na vsako'bol navilo
jim obliži utehe.

Spet brez pet let v mestu belem
pel bodo Gaudemus
in sledil v zanosu smelem
spet bo še Bibamus!

Pride ura pa preteča,
ko j'm himna ta utihne
in jim v srca, zdaj žareča,
hladna senca dihne.

Prav zato naj zadoni še
enkrat pesem Gaudemus!
Dokler v žilah kri žari še,
naj velja Bibamus!

Ostriženka

Izvedel sem, da je moj Nace upravnik hotela v nekem znamenitem kraju ob Jadranu. Pa sem menil: Ni vrag, da mi Nace ne bi pomagal preživeti teden dni ob našem morju na lep način in ne za preveč denarja!

Izkrcal sem se, poiskal tisti hotel in zagledal Naceta, ko je ravno pred vodom pozdravljal dva svoja nova gosta. Bil je v elegantni obleki, v kakršni ga še nikoli nisem videl. Tudi rejen je bil dosti bolj kot nekoč in sem se ga spomnil siromaka, kako hudo je bolehal še nekaj let po vojni. V partizanih mu je namreč sovražna krogla prestrelila kolčno kost, pa se je vendar izlil.

Ni me še opazil, ko je v dokaj dobri nemščini sprejemal oba nova gosta, ki sta stopila iz svetlega črnega »Mercedesa« z velikim »D«. Priklanjal se jima je v spoštovanju, ki gre takšnim »de-

Tujka je pokazala na mizo tik ob ograji.

»Prinesite oranžado!« je ukazal gost in se obrnil k svoji družici. »Else, jaz pojdem, da medtem poskrbim za avto.« In odšel je.

Črnolaska je snela očala in se zadovoljno nasmehnila, potem pa je čez tri mize v najino veliko začudenje izpregovorila slovensko:

»Veste, na Slovenskem sem bila rojena. Moj mož je Bavarec...«

»Kaj, ali je mogoče? Potem ste pravzaprav Slovenka?« se je čudil Nace.

»Tam pri Sentjanzu sem zrasla.«

»Blizu tam sem doma tudi jaz,« se je razveselil Nace. »Saj se mi zdite nekako znano. Else ste, ali ne, gospa? Tako vsaj sem prej slišal. Oprostite, potem ste bili nekoč morda Lizika?«

»Da, tako nekako. Pa sem že skoraj

viznikom». Bila sta to krepak, rdečeličen blondinec sredi tridesetih let v sivi športni obleki in vitka temnolaska, ki se je tiho smehljala iz za črnih očal.

Hotelski sluga je prišločil h kovčkom, enega pa je iz tujkinih rok prevzel Nace sam. Prav tedaj me je zagledal in mi bežno priklimal.

Cetr ure pozneje sva z Nacetom sedela na senčnatem hotelskem vrtu ob svežem pivu.

»Oprost, prijatelj,« mi je dejal. »Ampak hotel je vendar zaseden! Tujcev imamo letos prav dosti. Naša reklama je bila učinkovita. Lahko pa ti dam nekaj privatnih naslovov, kjer boš spal, hrano pa si poišči v Ljudski restavraciji!«

Potem mi je potožil, kako mnogo ima odgovornega dela, kako zahtevni in občutljivi so tujci, in nato naročil zame šunkarico in še pol litra črnine sva popila.

Po vrtu sta prikorakala oba nova gosta zdaj v lahkih poletnih oblekah, držeč se za roke. Ozirala sta se po mizah in se naslajala ob pogledih na sončno morje pod hotelom.

»Ali bosta lahko zadovoljna s sobo? Imata kakšne posebne želje ali potrebe? Prosim, na razpolago sem...« se jima je pridružil Nace s svojo nemščino.

»Mislim, da bo tu kar znosno,« je zamomljal tujec.

»Kje želite sesti?« je prihitel še natak.

pozabila na tisti čas. Veste, že med vojno sem spoznala svojega sedanjega moža in sem šla z njim v njegovo domovino. Werner je bil namreč pri nas oficir, zdaj pa je bančni ravnatelj. Imava vilo, avtomobil...«

V hipu pa ji je beseda zastala. Zdrznila se je:

»Ali niste vi? Ne, nič!«

Okrenila se je stran. Natak je prihitel z oranžado. Wernerjev avto je medtem zapeljal onkraj hotelskega vrta parkirat. Kmalu je sam prisedel k ženi in načel oranžado.

Nace je nagnil usta k mojemu ušesu:

»Zdaj pa vem, katera Lizika je to. Spoznal sem jo kmalu potem, ko je odločila črna očala. S temle Wernerjem je hodila med vojno. Lajtnant je bil. Nekeč smo v njeno vas prišli partizani. Tudi Liziko smo imeli na seznamu tistih redkih deklet, ki so se izpozabljale in slabo obnašale. Tedaj smo tri ostrigli. Prav jaz sem njej s škarkjami segel v lase. Kako je kričala, ko so ji z glave padali gosti lasje! Imela je zelo lepo nakodrane temne lase. No, saj ima takšne še danes, že davno so ji spet zrastle! Veš, tako je pač bilo... Pa tudi sama me je spoznala... In izdala se je...«

Se enkrat se je Else okrenila k nama s prav mrkim pogledom.

»Oprost,« mi je rekel Nace in vstal.

»Veš, opravič imam in ne utegnem... Saj se še kaj oglasiš! Tako je pač! Nekaj smo že preboleli, vsega pa še ne...«

F. R.

Priredil:
Jurček Krašovec
Ilustriral:
Tonček Skok

143

V tistem času so Turki ponovno vdrlí globoko v južno Evropo. Srbski despot Jurij Branković je moral bežati. Vladislav, ki je zdaj že trdno sedel na ogrsko-hrvaškem prestolu je Turke spet potisnil nazaj in Jurij Branković se je vrnil v Srbijo, kjer je podpisal s Turki premirje. Toda Vladislav je bil

144

Prepiri okoli Vladislavovega nasledstva so trajali dve leti, dokler na Ogerskem niso priznali Ladislavu Posmrtniku pravico do kro-ne. Za gubernatorja dežel do kraljeve polnoletnosti pa so postavili junaka iz turških vojn Ivana Hunjadija.

Ivan Hunjadi si je za prvo nalogo postavil

145

Tem bojem je sledilo premirje v korist Celjanoma, ki sta obdržala bansko čast v Slavoniji in Hrvaški.

Hunjadi je vojsko obrnil proti jugu. Prekršil je premirje s Turki in pustošil skozi Srbijo. Na Kosovem polju je bila njegova vojska poražena. Hunjadi je bežal nazaj, toda

146

Ladislav Posmrtnik je leta 1452 dopolnil dvanajsto leto, ko bi po očetovi oporoki moral zasesti prestol. Njegov varuh nemški cesar Friderik pa je zahteval, da mora mladi kralj doseči 18. leto starosti. Ulrik je spet nastopil in zahteval osvoboditev Ladislava. Obtožil je cesarja, da hoče mladeniča z poto-

mlad in bojažljiven. Prekršil je premirje in znova udaril leta 1444 v Srbijo. V bojih s Turki je prispel do Varne v Bolgariji, toda tam so ga janičarji zadeli s svojimi strelkami. Odsekali so mu glavo in jo poslali sultanu. Tako je končal kralj Vladislav, ki mu je bila dana je kratka doba kraljevanja na ogrskem prestolu.

Njegova smrt je povzročila ponovno trenje za nasledstvo.

izgon Celjanov z banske časti v Slavoniji in Hrvaški, ki sta si jo Ulrik in Friderik Celjski prilastila. Iz okolice Beograda je poslal nad-nju okoli 15 tisoč mož. Prodiral je po Slavoniji, med Save in Dravo ter prodril do Slovenske Bistrice, kjer se jim je postavil po robu Jan Vitovec. Hunjadi je v jezi nad neuspehom poslal nečaka Ivana Seklija nad Celje, toda grof Friderik jih je pri Franko-lovem vrgel nazaj.

ujel ga je Jurij Branković, kateremu je uničeval deželo ob pohodu. Da bi se rešil jet-ništvu, je Hunjadi obljubil, da bo njegov starejši sin Ladislav poročil Brankovičevo nečakinjo Elizabeto, hčerko Ulrika Celjskega. Sklenjeno je bilo, da se bo poroka izvršila pozneje, ko bo nevesta odrasla otroškim le-tom, saj je bila takrat stara komaj deset let. Ta obljuba je pomirila Celjane z Hunjadiji, toda ne za stalno.

vanji v Rim ugonobiti. Zbral si je zaveznikov in pri Dunajskem Novem mestu napadel ce-sarsko spremstvo. Cesarju pomoč ni pravčas prišla, zato mu je upadel pogum. Izročil je Ulriku Ladislava in se pogodil, da bo v do-glednem času urejena kompromisna skrbniška vlada.

Pri tem posegu je Ulriku pomagal Ulrik Eizinger, plemič zelo kratkega slovesa. Voj-ske, ki so se udarile so šle v desetstisoče glav.

SPORT

Mesto športa v novih občinah

V OBČINAH NAJ BI USTANOVILI TUDI SVET ZA TELESNO VZGOJO

Pred dnevi je v Ljubljani zasedel upravni odbor ZSS, ki je razpravljal o vlogi športa in njegovi organizaciji v novih občinah. Seje so se udeležili tudi vsi zastopniki državnih organizacij, tiska in radija. Pomembnost športa je bila zaradi aktualnosti teme name in pa časa, v kateri je bil. Zveza športov Slovenije je namreč sklicala ta posvet prav v »Teden otroka« in je s tem dala poudarek njeni skrbi za zdrav razvoj otrok in mladine v okviru športnih organizacij.

Šport preko svojih iger in ostalih panog osvaja vedno večje število naše mladine. Da je temu tako, so dokazali vsi udeleženci razprave. Vratno prizadevanje ZSS in njenih sestavnih organizacij za telesno vzgojo naše mladine so rodili že vrsto pozitivnih uspehov. Vendar je še vrsta problemov, ki se odpirajo prav v času, ko se je pričelo razvijati novo življenje v novih občinah. Danes se na terenu odvija telesna vzgojna dejavnost v dveh smereh — v društvenih »Partizanih« in v športnih organizacijah. Često prihaja tu in tam do nepotrebnih nesoglasij in nesporazumov. Ker obe organizaciji zasledujeta iste cilje, vzgojiti zdravega, odprnega in delovnega človeka, mora tudi njihovo delo biti usklajeno. Zato je posvet pokazal enotnostno gledanje vseh športnih delavcev Slovenije, zastopnikov CK LMS in sindikatov, da bo treba v območjih novih občin usmerjati vso telesno vzgojo in športno dejavnost enotno v skladu s smotri naših socialističnih družbenih ciljev. Ker sta telesna vzgoja in šport bila doslej v območjih okrajev in mest prepisana le komisijsko, ki so bile v sestavi Svetov za prometo, so udeleženci posveta prav tako postavili zahtevo, da bi zaradi važnosti področja, s katerimi se ukvarjajo naši telesno vzgojni in športni aktivisti, bilo potrebno ustanoviti na sedežih novih občin samostojne svete za telesno vzgojo, ki bi bili povsem enakovredni ostalim svetom (svetom za gospodarstvo, zdravstvo itd.). Doslej je telesna vzgoja igrala v okviru okrajev in mest podrejeno vlogo. Ker pa mora nositi škrb za razvoj športa in telesne vzgoje celotna družba, morajo dobiti tudi odgovarjajoče mesto v novih občinah. Ti bodoči sveti bi morali reševati vrsto perečih nalog v skladu s gospodarskimi možnostmi občin. Glavno delo sveta bi bilo plansko razvijanje telesne vzgoje in športa, skrb za materialno bazo (gradnja novih objektov), pravilno razdeljevanje sredstev, skrb za vzgojo novih kadrov, za pravilno delo in razvoj telesne vzgoje po šolah itd. Čim bodo občine prek samostojnih svetov v celni prevzele skrb za vsa materialna vprašanja našega športa, se bo s tem tudi vidno izboljšalo delo v osnovnih organizacijah. Športna društva bodo čutila poleg materialne tudi veliko moralno oporo, pravilen odnos družbe ter njeno odgovornost za razvoj telesne vzgoje. Vsi obstoječi športni objekti bi naj postali last občin, ki bi jih tudi prevzele v svoje upravljanje in vzdrževanje. Le na ta način lahko pričakujemo, da bodo odstranjene nepravilnosti, ki še danes zavirajo zdrav napredek našega športa. Društva se bodo v polni meri lahko posvetila strokovnemu in vzgojnemu delu. Vsek pač ve, da so se društva doslej morala najino boriti z beračenjem okoli najrazličnejših instanc za osnovna materialna sredstva, ki so jim omogočala delo.

Atletika

PRED ZAKLJUČKOM ATLETSE SEZONE

Nagibamo se že globoko v jesen. Atleti pa se še podijo po stebah in igriščih. Lorgerja je po vodila na velika mednarodna tekmovanja v Bukarešti, od tedaj pa v Dresdenu. V Bukarešti se je Lorgjer slabo odrezal. Na visokih ovirah je bil šele četrti z izredno slabim časom 15,11. Rehabilitiral se je šele v Dresdenu, kjer je v isti disciplini dosegel drugo mesto s časom 14,6. Zmagal je ponovno moral priznati letos hibernemu Romunu Oprisu, ki ga je premagal za desetino sekunde.

Se dobro leto nas loči od olimpijskih iger, ki bodo leta 1956 v Avstraliji. Za te igre imamo Celjani dva kandidata. Lorgerja in Sikovčeva. Oba sta poklicana v prvi polovici novembra na pripravu olimpijskih kandidatov, ki bo v Splitu. Za Lorgerja je določena norma na visokih ovirah 14,2, za Sikovčeva pa na 100 m 11,9, na 200 m pa 24,4. Te norme morata oba dosegati do oktobra 1956, če bosta hotela na dolgo potovanje v Melbourne.

V Ljubljani so v nedeljo nastopili tudi atleti in atletice Kladivarja na mednarodnem mitingu Odrada. Sikovčeva je bila junakinja na 100 m, kjer je s časom 12,3 dosegla nov slovenski rekord, na 200 m pa je bila druga s 25,7. Kovarč je pobral zmago na 100 m (11,3) in 200 m (23,3). Gajšek v teku na 1500 m (4:01,2), Gogič v troskoku (13,87), dotični je Koptar Jože kljub odličnemu metu kopja 65,94 m bil drugi. Petauerjeva je bila na nizkih ovirah druga z odličnim časom 12,0. Ostali tekmovalci (-ke) so se prav tako uvrstili (-le) na najvišjeje mesto in s tem izpolnili svoje letošnje rezultate v disciplinah, za katere še niso imeli norm.

Večje število celjskih atletov nastopa v soboto in nedeljo v Sisku kot reprezentanti Slovenije proti izbrani ekipi Hrvaške.

Nogomet

PRESENEČENJE V OROSLAVLJU

Kladivar : Tekstilac (Oroslavljje) — 0:0. Nikče od ljubiteljev nogometne igre ni pričakoval uspeha proti Tekstilu iz Oroslavlja na njihovih tleh. Vsi so po težkem porazu v Varnem bili prepričani, da ponovni uspeh Kladivarja. Priprava na tekmo je bila razveselila poročila iz Oroslavlja, da je Kladivar postavil v tem srečanju celotno moštvo in si svojih na tujih tleh dragoceno točko proti močnemu nasprotniku. Ta uspeh nam zmet vlija upanje, da se bo Kladivar v naslednjih kolih popravil. V Oroslavlju so igralci Kladivarja dali dobro partijo. Ves čas so se pošteno borili in bili povsem enakovredni nasprotniku. Marinek je celo dosegel zmagoviti gol (regularen), ki ga pa sodnik ni priznal. Razlog je bil v naslednjih kolih so na vrsti lažji nasprotniki. Morda bo pa tu več izkupička kot ga je bilo doslej v petih kolih.

STORJANI PRI VRHU TABELI

Kovinarji iz Stora so v zadnjih nedeljah zmagoviti v vsakem srečanju. Ta pridnost pri nabiranju zmag in točk jih je trenutno v vzhodni slovenski lizi močno dvignila v tabeli. V nedeljo so doma premagali s mladim poletom Aluminij s 3:2 (1:1). Zmaga je bila rezultat izredno pozitivne in potne igre. Nasprotnik je zopet pokazal veliko nediscipliniranost. Sodnik je zaradi obračunavanja moral izključiti kar dva igralca gostov.

Tudi nogometaši ZSD Celja so na domačih tleh bili deležni nekaj izkupička. Kovinar iz Maribora jih je imel že močno v škripih, saj je bil rezultat v prvem polčasu 4:2 za goste. Celjani so v drugem delu igre zaigrali koristneje in so uspeli doseči dva gola, s tem pa izenačenje in dragoceno točko.

MLADINSKA NOGOMETNA LIGA CELJSKIH SOL

Ze četrto šolsko leto je zanimivo nogometno tekmovalje celjski srednjih in strokovnih šol. Letošnje je vključilo kar 6 šol, ki se med seboj borijo za prehodni pokal ND Kladivar. Doslej so bili doseženi presenetljivi rezultati, ki kažejo, da se je raven nogometa na celjskih šolah močno dvignila. Za ugotovitve velja zlasti za Vajensko šolo in IKS, ki sta v dosedanjih tekmah pokazali najboljšo nogometno znanje. Poletje so si rezultati:

II. gimnazija : Ek. sr. 3:4:0; I. gimn.: Učiteljske : 0:0; IKS : Vajenska šola I : 0:0; I. gimn.: ESS : 7:3; IKS : II. gimnazija 1:0. Kdo bo zmagovalec? Težko je predvideti. Moči so izenačene in odgovor na to bo lahko dala šele drugo leto spomladi, ko bo položaj že bistrejši.

gčila redno poslovanje in da so prav zaradi tega izgubljala dragoceni čas. Ta sistem dela pa jih je nujno vodil tudi v ozki in skrbi za zdravo množično telesno kulturo v takih društvih tudi dejansko ni bilo.

Posvet je nadalje največ razpravljal o vlogi telesne vzgoje in športa v naših šolah ter v podjetjih. Pri tem je bilo ugotovljeno, da je pri nas še veliko konservativnih pogledov na šport. Šolska telesna vzgoja na osnovnih šolah je še močno zanemarjena, na srednjih in strokovnih šolah pa primanjkuje strokovnega kadra. Okrajji in mesta se doslej niso prav nič zanimala za strokovni kader v tej stroki in redki so bili primeri štipendiranja kandidatov za telesno vzgojo. Tudi v podjetjih se se ne zavedajo vrednosti zdravega športa za delovnega človeka. Se vse premalo se zavedajo, da bo le zdrav človek tudi dober delavec v proizvodnji. Pri nas na te stvari še vse preveč pozabljamo! Zato bi novi sveti v okviru občin skrbeli tudi za razširjanje in utrjevanje telesne vzgoje na šolah in v tovarnah!

Vsi udeleženci posveta so ob zaključku sprejeli odgovarjajoče sklepe, ki so jih predložili v razpravo CK ZKS, SZOL in Izvršnega sveta Slovenije. Realizacija teh sklepov bi pomenila v bližnji bodočnosti velik razmah telesne vzgoje in športa v vseh naših občinah, s tem pa tudi neposredno večji delovni elan, večjo storilnost, večjo proizvodnjo, boljše življenjske pogoje, več zadovoljstva in sreče naših delovnih ljudi.

Rokomet

CELJE NA POTI VELIKEGA NAPREDKA

Celjski rokometiški se zadnje čase močno uveljavljajo v slovenski lizi. Dolga vrsta let so bili v zaletu. Sedaj pa so ponovno pričeli z nastopanjem v družbi najboljših slovenskih ekip in že skrbijo za presenečenje. Sicer so pred 14 dnevi na ljubljanskih tleh morali položiti orožje pred Svobodoši — 11:17 (6:7) — v nedeljo pa so bili zmagoviti proti Partizanu v Crnomlju s 15:12 (8:3), pa čeprav so šli na pot z mlado ekipo.

Pričujemo lahko, da nas bodo celjski rokometiški v nadaljnjih srečanjih še razveselili z novimi uspehi.

SPORTNI SPORED V NEDELJO 16. 10. 1955
OB 15. URI NA GLAZIJI — PRVENSTVENA
TEKMA PODROČNE LIGE
SOBOTA : KLAĐIVAR

KOMISIJA ZA IMENOVANJE DIREKTORJEV PRI OBČINSKEM ODBORU CELJE

RAZPISUJE

mesto upravnika gostilne »Pri Ribiču« Celje, Zidanska ul. št. 34.

Pogoji:

kvalificiran gostinski delavec z večletno prakso, nekaznovan ter da ni v kazenski preiskavi.

Ponudbo z življenjepisom, opisom dosedanjih zaposlitev in kvalifikacij ter potrdilom o nekaznovanju je vložiti na tajništvo Občinskega ljudskega odbora Celje do 31. oktobra 1955.

DUDEKKVARA LECIONO.

Bonan tagon, gekamaradoj!
Pasintfoje ni estis rigardantaj la standojn kun legomoj kaj fruktoj. Zandjaj smo gledali stojnice s sočivjem in sadjem.

Ni estis rigardantaj — bili smo tisti, ki smo gledali.

Nova oblika sestavljenega časa. Pomozni glagol -esti stoji tukaj v preteklem času, kar označuje predobnost. Vse ostale oblike tvorimo tako, kot za istodobnost. Poskusimo jih navesti:

Mi estis rigardanta — mi estis rigardanta, mi estis rigardinta — mi estis rigardinta, mi estis rigardonta — mi estis rigardonta.

Bone! Sur la standoj estas malgranda nigraj tabuletoj. Sur la tabuletoj estas skribitaj prezoj. Sed kelkaj aĉetantoj demandas tre ofte: Kiom ĝi kostas? (Koliko stane?) La vendistinoj respondas gentile, nur unu diris, forgesinte pri la gentileco: Cu vi ne havas okulojn? Legu la prezojn sur la tabuletoj!

Tabulo — tabla, tabuleto — tablica prezo — cena aĉeti — kupiti, aĉetanto — kupec.

Forgesinte je prislov deleznika preteklega časa. Opazili ste, da je deleznik s končnico -a pridevnik, s končnico -e pa prislov. Imamo pa še deleznike s končnico -o. Ti pa označujejo vedno le osebo, na primer:

Vojaĝi — potovati, vojaĝanta — potujoč, vojaĝanto — potnik

kuri — teči, kuranta — tekoč, kuranto — tekač.

Brali ste besedo gentileco — vljudnost.

V besedi genti -eo -o, gentileco imamo pripono -EC, ki označuje abstrakten pojem, lastnost kakovosti ali stanja:

Varma — topel, varmece — toplota libera — prost, svoboden, libereco — prostost, svoboda

egala — enak, egaleco — enakost frato — brat, frateco — bratstvo bela — lep, beleco — lepota.

Promenante laŭ la stratoj, ni estas alvenontaj al la domo en kiu estas urba muzeo.

En la urba muzeo estas konservitaj alversaj objektoj el la historio de la urbo. Precipe multaj estas meblaroj el la baroka tempo. Sur la muro pendas bildoj montrantaj la urbon antaŭ jar-

centoj. Cu vi konas ankoraŭ allajn muzeojn en la urbo? Jes, ekzistas ankoraŭ, etnografia kaj natursciencia muzeoj.

Ekzisti — obstajati ekspozicio — razstava.

Kie estas ekspoziciitaj la bildoj? La bildoj estas ekspoziciitaj en galerioj. Bedaŭrinde ni ne havas tempon viziti ilin.

V besedi »bedaŭrinde« imamo pripono -IND, ki pomeni vreden. Dobe sedno bi pomenilo »obzaŭlvoja vrede».

Bedaŭri — obzaŭlovati, bedaŭrinde — obzaŭlvoja vreden, žal

laŭdi — hvaliti, laŭdinda — hvalevreden viziti — obiskati, vizitinda — vreden obiska.

Ni baldaŭ forveturos kaj ni devas ankoraŭ prepari nin. Mi devas ankoraŭ iri al tajloro, kiu faras al mi novan veston. Ankaŭ mi devas viziti kudristinon.

Tajloro — krojač kudristino — šivilja, kudri — šivati.

Kion faras tajloro? Tajloro faras jakojn, pantalonojn kaj mantelojn.

Kion faras kudristino? Kudristinoj kudras ĉemizojn, bluzojn, jupejn kaj aliajn virinajn vestojn

jako — suknjič pantolono — hlače mantelo — plašč ĉizemo — srajca bluzo — bluzo jupe — krilo.

Per kio kudras tajloro kaj kudristino? Ili kudras per kudriloj. Cu la tajloro kaj kudristino laboras nur per manoj? Ne, ili havas kudromaŝinojn.

Kie trovas tajloro kaj kudristino modelojn por novaj vestoj? Ili trovas ilin en la moda ĵurnalo. Cu la tajloro faras ankaŭ ŝuojn (ĉevlje)? Ne ŝuojn faras ŝuisto. Cu ŝuisto faras nur novajn ŝuojn? Ŝuisto ankaŭ riparas malnovajn kaj malbonajn ŝuojn. El kio estas faritaj ŝuoj? Ŝuoj estas faritaj el ledo. Plandoj (podplati) estas ofte faritaj el gumo.

Kudrililo — igla, ŝivanka ledo — usnje ripari — popraviti.

Razlikujte med besedama ledo — usnje in ladao — pločevina.

Por hodiaŭ sufiĉas. Ĝis la revido, kaj jar gelernantoj!

Soboto, 22. oktobra

18.10 Kar ste ŝeĵeli — to bomo zavrteli

18.35 Prenos iz Ljubljane

18.00 Poročila, pregled »Večeras«

18.10 Dvopaki: Slovenski plesi

18.30 Prenos iz Ljubljane

Sreda, 19. oktobra

18.00 Poročila in predavanje prof. Luzznerja: Napake v vzgoji otrok

18.10 Kar ste ŝeĵeli — to bomo zavrteli

18.30 Slovenski napavi

19.00 Prenos iz Ljubljane

Četrtek, 20. oktobra

18.00 Poročila, pregled »Večeras«

18.10 Predstavljamo Vam nekaj melodij za želje

18.35 Prenos iz Ljubljane

Petek, 21. oktobra

18.00 Poročila, pregled Celjskega tednika

18.10 Slovenske narodne popevke poje Aleksander Kovač, na harmoniko spremlja Ciril Rakusa

18.35 Prenos iz Ljubljane

Sobota, 22. oktobra

18.10 Kar ste ŝeĵeli — to bomo zavrteli

18.35 Prenos iz Ljubljane

Celjski planinci na Durmitorju

Dr. Jože Četina:

(Nadaljevanje in konec)

Zamaknjeni smo občudovali gorski sveti, ki se je odprl našim očem, toda čakala nas je še dolga pot in treba je bilo iti naprej. Na drugi strani Valovitega doľa, pod samim Kukom se je vzpenjalo slrmo, deloma zasneženo melišče, po katerem smo se morali povzpeli do sedla Lučina previja, od koder je le še 20 minut do vrha. Na pol

poľa po melišču smo si pri ledeno mrzlem studenčku gasili žejo in napolnili čutarice. Z Lučine previje se pol dalje vzpenja po južnem grebenu proli piramidi. Daleč spodaj se nam je pokazala najlepša dolina v Durmitorju — Skrke, za njo ponosni Prulaš, na levo pa markantna skupina ostrih Zupcev. Še nekaj minut in stali smo na vrhu Bobsovega kuka (2522 m), najvišjega

vrha Durmitorja. Ostri grebeni vse naokoli so se kopali v dopoldanskem soncu, pod nami so samevale lihe doline, na robu Valovitega doľa je zaviskal pastir in na slrminah skoraj pod samim Bezimenim vrhom je gams čuval svojo družino. V daljavi proti severovzhodu se je temnomodro lesketalo Crno jezero in visoke črnogorske planote so izginjale v meglenem ozračju na obzorju. Po kratkem počitku smo zopet sestopili na Lučino previjo in sedaj po njeni južni strani naprej v dolino in nato po prodaslih pobočjih vse do nekaj metrov širokega, ostro v greben »Sarani pasovje« zarezanega prelaza Samar, ki tvori vhod v Skrke. Ko smo končno stali na njem, se nam je zopet pokazala bajno lepa, več kilometrov dolga, idilična dolina Skrke, ki jo kol dva bisera krasita Veliko in Malo jezero. Veliko jezero je več ko kilometer dolgo in spominja na obliko gamsa, levo od njega pa se koľ temnozelen smaragd lesketa Malo jezero.

Skrke so zame najlepša gorska dolina, kar sem jih kdaj koli videl. Tako odmaknjena, sama zase, globoko pod slrminami steni Bezimenega vrha in njegovega grebena, samotna in tiha, ti pričara takšno iluzijo tajnstvenosti, da slopaš po poli mehko, koľ bi se bal, da boš z grobim korakom ali preglasno besedo zmolił grobno tišino, ki te obdaja.

Sedeli smo nekaj časa pri zapuščeni koči ob Velikem jezeru in občudovali slrme, rdečermene slene nad nami, spokojno jezersko gladino in podečje se oblake na nebu. Toda bučanje viharjev, ki so oblake preganjali, ni prišlo do nas. Večica na borovcu se ni ganila, kamen se ni odkrušil od sten, valček na jezeru ni poskočil, da, še ovce, ki so se pasle po travnatih pobočjih koľ da so pozabile na svoj mekel. Vse je občudovalo ta biser Durmitorja-Skrke.

Vendar čas je prehitro tekel, treba se je bilo prebuditi iz sanj, v katere

nas je zazibala idilična lepota te doline in nadaljevali pot. Pri koncu Velikega jezera smo zavili slrmo na desno, se povzpeli nekaj slo metrov in dosegli greben, ki deli Skrke od Medvedjega doľa, zgornjega dela doline Ališnice. Zopet smo se spustili v dolino in v dveh urah smo že v mraku zagledali prve paslirske kočje v Ališnici. Seveda nismo pozabili povprašati po »ljutom mlijeku« in za pol naprej v dolino. Pol ure nato smo v trdi temi prispeli na veliko jaso. Na njenem robu so stale tri prazne paslirske slaje. Zaman smo na drugi strani jase iskali pol naprej — zastavila nam jo je noč. Tako smo sklenili prebiti do jutra v eni teh slaj in to na našo srečo, kajti črni oblaki so že zaslrli zvezde, šibka slreha je zahrepetala pod nalivom, narasli so hudoorniki in slrele so klesale slrme slene Durmitorja... Nevihla se je pomirila šele ob zori in ob 6. uri zjutraj smo prebudili naše zaspance v žolih nad Crnim jezerom.

OSTRA KAZEN ZA UKRADENI KOLESI

Hace Ladislav, krojač s stalnim bivališčem v Mariboru, je meseca februarja letos v Mariboru na Ruški cesti vzel izpred neke gostilne moško dvokolo, vredno 18.000 din, last Franca Zunkoviča. Hace je kolc prodal nekemu Edvardu Petku za 6.000 din. Dne 5. 9. 1955 je v Ločah izpred gostilne KZ vzel moško dvokolo, vredno 15.000 din, last Boža Korosca. Za obe tatvine je obsojen na 1 leto zapore. Pri odmeri kazni je sodišče štelo med obtežljive okolnosti obdolženčeve nepriznanje in zakrknjenost. V svojem zagovoru se je skušal izogniti kazenski odgovornosti z izmišljenimi in preračunanimi izpovedbami, iz česar je bilo razvidno, da je Hace spreten tak koles. Ostra kazen naj bi vzgojno vplivala na obdolženca in ga v bodoče odvrgla od takih dejanj.

SPREJMEMO

VISOKO KVALIFICIRANEGA STRUGARJA za oddelkovodjo mehanične delavnice

Pogoj: izučen strugar z dvoletno delovodsko šolo ali Srednjo tehnično šolo, oziroma z daljšo prakso na vodilnem položaju v delavnici. — Plača 60 din na uro in premija.

VEČ KVALIFICIRANIH IN POLKVALIFICIRANIH KLJUČAVNIČARJEV IN STRUGARJEV!

Nastop takoj, oziroma po dogovoru.

TOVARNA TEHTNIC CELJE

Uprava: Mariborska cesta 1

OBJAVE IN OGLASI

OBVESTILO ODJEMALCEM ELEKTRICNEGA TOKA V MESTU CELJU

Zaradi predelave napetosti bo v ponedeljek, 17. oktobra 1955 prekinjen električni tok od 13. do 14. ure v Askerčevi ulici, Cankarjevi ulici, Gubčevi ulici, Lilekovi ulici, Stanetovi ulici, Prešernovi ulici, Vodnikov ulici, Jetrški ulici in na Trgu mučnikov. V zgradbah Stanetove ulice št. 2, 4, 6, 8, 10 in 12; Cankarjeve ulice št. 2, 4 in 6; Lilekove ulice št. 1, 2, 3 in 4 bo izvršena predelava napetosti od 210/110 V na 230/220 V od 13. do 14. ure.

Iz varnostnih razlogov je smatrali, da so vse električne napeljave pod napetostjo.

ELEKTRO CELJE

Tehniška izpostava Celje-mesto

KONCERTI

Na I. abonma koncertu letošnje sezone se bo predstavil odlični pianist Viktor Sečilec, umetnik evropskega slovesa. Koncert bo v sredo, 26. oktobra ob 20. uri v Narodnem domu. Glasbena šola sprejema abonente še do 29. t. m., nato pa bodo preostale vstopnice na razpolago v prosti prodaji. Pisarna Glasbene šole je odprta dnevno od 8. do 12. ure in od 15. do 18. ure razen ob sobotah. Tel. 27-12.

Nedelja, 16. oktobra

10.00 Igra kvintet »Stirje in eden« iz Celja

10.25 Oddaja za žene

10.50 Borbene in partizanske pesmi igra godba na pihala JLA

10.50 Radijska kronika

11.00 Kar ste želeli — to bomo zavrteli

11.30 Od melodije do melodije

12.00 Zaključek

Ponedeljek, 17. oktobra

18.00 Poročila

18.05 Sportni tednik

18.35 Prenos iz Ljubljane

Torek, 18. oktobra

18.00 Poročila, pregled »Večeras«